Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XXI, Seria II. Nr. 5072 | 4 PAGINI — 25 BANI | Marți 7 septembrie 1965

DELEGAȚIA DE PARTID ȘI GUVERNAMENTALĂ A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA LA VOLGOGRAD

MOSCOVA 6 (Agerpres). — Luni dimineață, delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, a plecat într-o călătorie prin U.R.S.S. Delegația este însoțită de A. N. Șelepin, membru al Prezidiului, secretar al C.C. al P.C.U.S., de activiști de partid și de stat.

La plecare, pe aeroportul Vnukovo, delegația a fost condusă de N. V. Podgornii, membru al Prezidiului, secretar al C.C. al P.C.U.S., I. V. Andropov secretar al C.C. al P.C.U.S., P. F. Lomako, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., A. A. Gromîko, membru al C.C. al P.C.U.S., ministrul afacerilor externe al Uniunii Sovietice, și alte persoane oficiale.

VOLGOGRAD 6 (Agerpres) — Trimișii noștri speciali transmit:

Delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R. care, la invitația C.C. al P.C.U.S. și a guvernului sovietic face o vizită în Uniunea Sovietică, a sosit luni la Volgograd.

În vizita pe care o întreprinde prin Uniunea Sovietică, membrii delegației sînt însoțiți de tovarășii A. N. Șelepin, membru al Prezidiului, secretar al C.C. al P.C.U.S., N. P. Firiubin, locțiitor al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., I. K. Jegalin, membru al C.C. al P.C.U.S., ambasadorul U.R.S.S. în Republica Socialistă România, de activiști de partid și de stat.

Aeroportul era pavoazat cu drapele românești și sovietice. Pe o pancartă era scrisă în limbile română și rusă urarea: „Bine ați venit dragi prieteni români!".

În întîmpinarea solilor poporului român au venit tovarășii A. M. Șkolnikov, membru al C.C. al P.C.U.S., prim-secretar al Comitetului regional Volgograd al P.C.U.S., L. S. Kulicenko, președintele Comitetului Executiv al Sovietului regional, A. I. Șitov, prim-secretar al Comitetului orășenesc Volgograd al P.C.U.S., I. M. Korolev, președintele Comitetului executiv al Sovietului orășenesc, reprezentanți ai organizațiilor obștești, numeroși oameni ai muncii.

Garda aliniată pe aeroport prezintă onorul. Se intonează imnurile de stat ale Republicii Socialiste România și Uniunii Sovietice.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, însoțit de A. M. Șkolnikov trece în revistă garda de onoare.

Luînd cuvîntul, A. M. Șkolnikov a salutat pe solii poporului român.

În cuvîntul de răspuns, tovarășul Ion Gheorghe Maurer a mulțumit pentru cuvintele calde de bun sosit adresate delegației.

Pe traseul de la aeroport pînă la reședința oficială, mii de locuitori ai Volgogradului au salutat cu multă căldură sosirea în orașul lor a delega-

(Continuare în pag. a IV-a)

Vă recomandăm o inițiativă:

„Zilnic un hectar în plus cu fiecare tractor"

În raionul Negru Vodă se ară ultimele suprafețe din cele 37 000 hectare care, în această toamnă, vor fi însămînțate cu grîu.

Cultura grîului ocupă un loc important în economia raionului. Mecanizatorii, țăranii cooperatori din fiecare unitate au acumulat o experiență valoroasă pe care o folosesc acum.

— Recolta din acest an a fost bună — **ne spunea tovarășul inginer Bărboi Alexandru**, președintele consiliului agricol raional. O analiză atentă ne arată însă că mai avem numeroase rezerve pe care trebuie să le valorificăm. Iată un indiciu: pămînturile raionului Hîrșova sînt mai puțin fertile ca ale noastre. Întotdeauna, în ultimii ani între producția realizată de cele două raioane era o diferență de 600—900 kg la hectar (în favoarea noastră). Anul acesta diferența a fost redusă la numai 11 kg.

În cadrul fiecărei cooperative agricole sînt rezerve de creștere a producției.

Despre inițiative, despre acțiunile prin care tinerii pot contribui la punerea în valoare a acestor rezerve, la încadrarea tuturor lucrărilor în epoca optimă s-a discutat în adunările generale ale organizațiilor U.T.C. din multe cooperative agricole și din stațiunile de mașini și tractoare ale raionului Negru Vodă.

În prima decadă a lunii august uteciștii de la S.M.T. Topraisar au dezbătut problema efectuării în cel mai scurt timp a arăturilor în condițiile asigurării unei calități superioare a acestei lucrări. La propunerea șefului de brigadă Valeriu Ciobanu, uteciștii și-au însușit inițiativa — „să arăm în fiecare zi, un hectar în plus cu fiecare tractor". Pe ce căi se poate „cîștiga" acest hectar? Ciobanu a demonstrat convingător prin întreținerea și alimentarea tractorului seara, la sfîrșitul schimbului, prin scurtarea întoarcerilor la capete, prin reducerea tuturor timpilor de staționare obligatorie. Astfel, în întrecerea socialistă dintre brigăzi și dintre mecanizatori s-a stabilit un angajament nou, specific cerințelor actuale ale campaniei agricole. Brigăzile lui Ciobanu Valeriu, Chioveanu Iordache, Ghindeanu Iacob au încheiat de

ION ȘERBU

(Continuare în pag. a III-a)

Citiți în pag. a III-a: SPORT

Au început

Consfătuirile raionale anuale ale cadrelor didactice

Astăzi încep în întreaga țară consfătuirile raionale anuale ale cadrelor didactice. La aceste consfătuiri participă personalul didactic din învățămîntul de cultură generală, pedagogic și de artă, educatoarele din învățămîntul preșcolar, cadrele didactice care predau în școlile profesionale, tehnice și tehnice de maiștri. Timp de două zile se vor dezbate probleme ale activității școlare, în lumina sarcinilor care revin școlii pe baza documentelor celui de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român.

(Agerpres)

Copii din orașul Volgograd salută călduros delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România *Telefoto: TASS — Agerpres*

Școala profesională de ucenici de pe lîngă Uzinele „Timpuri Noi" din Capitală. Aspect din timpul examenului de admitere *Foto: AGERPRES*

Primirea la Consiliul de Miniștri a d-lui Bernardo Mattarella, ministrul comerțului exterior al Italiei

Prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Emil Bodnaraș, a primit luni la amiază pe Bernardo Mattarella, ministrul comerțului exterior al Italiei.

La întrevedere, care a decurs într-o atmosferă cordială, au participat Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, precum și Niccolo Moscato, ambasadorul Italiei la București.

(Agerpres)

UN AN DE LA INAUGURAREA LUCRĂRILOR LA PORȚILE DE FIER

Se împlinește la 7 septembrie un an de la inaugurarea lucrărilor de construire a sistemului hidroenergetic și de navigație Porțile de Fier.

Acest eveniment a fost sărbătorit duminică de o parte și de alta a Dunării prin numeroase manifestări. Ziarul șantierului „Porțile de Fier", apărut în număr festiv, a consacrat numeroase articole și reportaje muncii entuziaste a constructorilor, care în această zi, împreună cu alți oameni ai muncii din Turnu Severin, au fost oaspeții colegilor lor de peste Dunăre, în localitatea Kladova. După ce au vizitat șantierul hidrocentralei, ei au asistat, împreună cu gazdele, la un reușit program artistic dat de formații de amatori din Turnu Severin, reunite în ansamblul „Tinerețe". La rîndul lor, cîteva sute de constructori iugoslavi au petrecut ziua de duminică la Turnu Severin. Pentru ei, localnicii au organizat, pe cele două stadioane, spectacole muzical-coregrafice și întreceri sportive. Întîlnirile care au avut loc în această sărbătorească zi, din care n-au lipsit tradiționala „Perniță" și pitoreștile dansuri românești și sîrbești, au constituit prilej de noi legături prietenești. Ele se înscriu ca o manifestare a legăturilor dintre constructorii români și iugoslavi care, împreună, sînt chemați să dureze „porțile luminii".

(Agerpres)

Interviul nostru cu tov. prof. univ. JEAN LIVESCU

membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România, adjunct al ministrului învățămîntului

ȘCOALA SUPERIOARĂ ÎNTR-O NOUĂ ETAPĂ

După cum s-a anunțat în presă, timp de două zile în Capitală s-a desfășurat o consfătuire organizată de Ministerul Învățămîntului, la care au participat conducerile instituțiilor de învățămînt superior din cele 15 centre universitare ale țării.

La solicitarea ziarului, tovarășul prof. univ. JEAN LIVESCU, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România, adjunct al ministrului învățămîntului, a avut o convorbire cu redactorul nostru, Lucreția Lustig. Cu acest prilej, tov. Jean Livescu a făcut o scurtă trecere în revistă a cîtorva din problemele care au fost dezbătute în cadrul consfătuirii.

— Vă rugăm, tovarășe profesor, să ne spuneți care a fost scopul consfătuirii.

— Tema consfătuirii — „Perspectivele dezvoltării învățămîntului superior" — vorbește ea însăși despre scopul pe care ni l-am propus. Ne aflăm în pragul unui nou an universitar și am socotit că este foarte util să discutăm cu tovarășii care conduc treburile în cadrul instituțiilor de învățămînt superior sarcinile ce ne revin în perspectivă.

Anul universitar pe care îl vom inaugura la 1 octombrie se va deschide sub semnul realizării obiectivelor celui de-al IX-lea Congres al partidului nostru. Era firesc, deci, ca întreaga dezbatere să se axeze pe sarcinile deosebite pe care Congresul le-a pus în fața școlii noastre superioare. Am chibzuit cu toții prin ce căi, în ce direcții să ne concentrăm eforturile pentru a realiza obiectivele de mare însemnătate stabilite pentru învățămîntul superior în Directivele Congresului al IX-lea al partidului pentru următorii cinci ani.

Aș spune că în consfătuirea noastră s-au discutat toate aspectele privitoare la îmbunătățirea muncii în învățămîntul superior, la perfecționările organizatorice și de conținut care se vor aduce în viitor. Jaloanele după care ne călăuzim sînt expuse cu foarte mare claritate în Directivele Congresului. Grija deosebită și atenția de care se bucură învățămîntul din partea partidului și statului nostru au fost din nou exprimate în Raportul la Congres, prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R.: **„Unul din obiectivele importante ale politicii partidului și statului nostru** — se arată în Raport — **îl constituie dezvoltarea și perfecționarea continuă a învățămîntului de toate gradele".**

Astfel, numărul studenților va crește în cincinal cu 25 la sută, iar profilul facultăților urmează să fie perfecționat, continuîndu-se perseverent acțiunile pentru creșterea nivelului științific al învățămîntului.

Învățămîntului superior tehnic și celui economic, pe care se pune un accent deosebit, i se va asigura un profil mai larg, care să permită formarea unor specialiști cu o temeinică pregătire tehnico-științifică, specialitățile urmînd să fie corelate cu dezvoltarea imediată și de perspectivă a economiei.

Din documentele Congresului rezultă, de asemenea, sarcina de a perfecționa planurile, programele de învățămînt și manualele în așa fel încît conținutul învățămîntului să corespundă cerințelor actuale și de perspectivă. Corpului didactic universitar îi revine îndatorirea de răspundere ca, o dată cu nobila activitate de dascăli pe care o desfășoară și legată intrinsec de aceasta, să dezvolte cercetarea științifică, îmbinînd în mod armonios cercetarea fundamentală cu cea aplicativă, fiecare catedră urmărind să devină un laborator de cercetare științifică, o școală a pregătirii tinerilor cercetători.

La toate acestea se adaugă preocupările pentru asigurarea condițiilor materiale necesare realizării vastului program de dezvoltare a învățămîntului superior, de modernizare a acestuia.

— Dacă vreți să ne relatați unele din măsurile preconizate pentru rezolvarea obiectivelor amintite?

— Foarte multe din aceste măsuri s-au conturat în decursul discuțiilor consfătuirii, rămînînd ca, pe baza unor investigații largi în toate compartimentele învățămîntului superior, a unor noi dezbateri ce se vor organiza în institute și facultăți, în cadrul unor consfătuiri pe specialități, să împlinim aceste măsuri. Continuăm și adîncim, de fapt, acțiuni duse și în anii precedenți, îmbunătățind și lărgind metodele de consultare. Să amintesc de discuțiile privind învățămîntul filozofiei și științelor sociale, al istoriei, cel biologic — în cadrul acestuia de sesiunile speciale consacrate geneticii și fiziologiei animale — de cele privind estetica, literatura universal, arhitectura, geografia. Pentru perioada ce urmează sînt programate asemenea discuții în numeroase alte discipline: literatura română, teoria literară, dreptul, chimia, geologia, medicina veterinară și zootehnică, merceologia.

Organizarea acestor discuții urmărește un scop comun: perfecționarea învățămîntului nostru superior, pentru ca acesta să țină continuu pasul cu necesitățile economiei și culturii, cu noile achiziții ale științei și tehnicii.

Dacă ne referim la învățămîntul tehnic, progresele rapide ale științei și tehnicii au impus orientarea lui în ultimii ani pe linia continuei sale modernizări. Totuși perfecționarea rapidă a producției pe baza dezvoltării științei și tehnicii moderne, face ca uneori ceea ce învață studentul azi să fie depășit în momentul în care el absolvă facultatea. Acesta este motivul pentru care consfătuirea noastră a subliniat atît de insistent ca pregătirea științifică, pe baza studiului matematicii superioare — instrument indispensabil al activității viitorului inginer — a studiului fizicii și respectiv a studiului chimiei, pentru învățămîntul tehnic de chimie, să se realizeze la un nivel mai înalt.

(Continuare în pag. a II-a)

TUR DE ORIZONT ÎN LUMEA PASIUNILOR

La Galați, din aproape 300 de elevi din clasele V—VIII pe care i-am întrebat ce vor să devină cînd vor fi mari, 250 ne-au răspuns: **„Inginer".**

„În perioada anilor 1966—1970 — se arată în Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la cel de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român — **vor absolvi institutele de învățămînt superior 110 000 specialiști — ingineri,**

„De la camionul tras cu sfoara, la cercul de electronică"

economiști, profesori, medici și alții. Un accent deosebit se va pune pe învățămîntul superior tehnic și economic, chemat să pregătească specialiști de înaltă competență pentru nevoile complexe ale organizării și conducerii întregii activități de producție". Iată, așadar, că aspirațiile celor mai mulți dintre tinerii noștri interlocutori gălățeni sînt în concordanță cu nevoile de cadre ale economiei țării. Dar, se pune întrebarea: „Ce se face — concret — ca pasiunea pentru tehnică a copiilor să se consolideze, să capete noi elemente de afirmare? Se urmărește o dezvoltare a acestei pasiuni pe o diversitate de planuri — în funcție de cerințele prezente și viitoare ale industriei noastre naționale?"

Mai întîi, o scurtă convorbire cu tovarășa FLORICA ȘERBĂNESCU, directoarea casei pionierilor.

— Care dintre cercurile casei pionierilor, prin activitatea ce o desfășoară, reușesc să atragă cel mai mare număr de elevi?

— *Broderie, confecții pentru copii, balet, orchestră, micile gospodine, artă decorativă, artă dramatică...*

— Dar cercurile tehnice?

— *Sînt foarte aglomerate: cuprind aproape 600 de pionieri în activitatea lor.*

— 600?!... În cîte cercuri?

— *În două: aeromedele și navomodele.*

Firește, desfășurarea unei activități bogate, în cadrul unor cercuri ca artă dramatică, artă decorativă, orchestră, balet, chiar micile gospodine și broderie nu poate avea decît consecințe pozitive. Considerăm însă că nu numai în aceste cercuri trebuie să se afle „centrul de greutate" al activității din casa pionierilor. Ar trebui mai mult extinsă activitatea în cadrul cercurilor tehnice, ar trebui mărit numărul acestor cercuri. Să vedem însă cum stau lucrurile în cele două cercuri existente: aeromodele și navomodele.

● Prof. NICOLAIE ZLOTIN — conducătorul cercului de aeromodele:

— *Lucrez cu 10 grupe, totalizînd aproape 300 de elevi. Pentru începători, avem modele tipizate din carton, cu toate piesele unui planor desenate pe ele; elevii le taie, le lipesc și... obțin un planor. Această perioadă a „modelelor din carton" e o etapă de acomodare: membrii cercului învață denumirea pieselor, părțile componente ale planorului. Pentru „avansați" avem planuri mai complicate (deși foarte vechi, de prin 1956, ne folosim de ele), reprezentînd, prin reducere la scară, diferite tipuri de avioane. Elevii le copiază pe placaj, piesă cu piesă, apoi le taie la traforaj și asamblează modelul respectiv.*

ADRIAN VASILESCU

(Continuare în pag. a III-a)

Printre constructorii laminorului de tablă groasă de la combinatul siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Galați se numără și tînărul Alexandru Velici

Pe urmele materialelor publicate

Intreprinderea regională balneo-climaterică — Deva subunitatea cabane Petroşani

„Critica făcută în articolul *„Start în munţi, dar către ce?"* a fost justă şi ne vom strădui să înlăturăm, în viitor, asemenea neajunsuri. Pe baza celor semnalate s-au luat următoarele măsuri: s-a îmbunătăţit aprovizionarea cabanelor respective, în special a cabanei Straja. În curînd se vor instala aici şi mesele necesare; în apropierea cabanei Straja a fost amenajat un izvor cu apă potabilă; în zilele sărbătorilor legale, la cabanele mai aglomerate, produsele alimentare se vor desface prin mai multe centre, creîndu-se astfel excursioniştilor condiţii mai bune de servire.

Vă rugăm ca în continuare să ne ajutaţi publicînd articole pe diferite teme de educaţie. Pentru că mai sînt oameni — ce-i drept, puţini la număr — care pricinuiesc greutăţi turiştilor şi nouă: nu au grijă de bunurile obşteşti, tulbură liniştea oamenilor muncii veniţi la odihnă".

Şeful subunităţii
MIHAI VĂLUREANU

Intreprinderea de exploatare a bazelor sportive:

În ziarul dvs. din 11 august a fost apreciat pe bună dreptate, ca necorespunzător modul de organizare a jocului de fotbal Rapid — Sao Cristovao.

În legătură cu aceasta vă relatăm următoarele: Meciul fusese programat pentru ziua dar, ţinînd seama de faptul că numeroase instituţii lucrează şi după amiază, de acord cu Federaţia Română de Fotbal a fost mutat în nocturnă.

Publicul a dovedit interesul obişnuit pentru această întîlnire: pînă la ora 9 (în dimineaţa zilei meciului) se vînduseră 5 600 de bilete. Spre seară, cererea de bilete a crescut simţitor. Acestea s-au epuizat curînd; în faţa ghişeelor, a rămas însă un număr de spectatori la a căror insistenţă s-au mai difuzat 3 000 de bilete în picioare, spectatorii respectivi ocupînd locurile libere de pe scări (subliniem că situaţii similare au mai fost dar că niciodată nu s-au produs asemenea incidente). Între timp, la porţile stadionului s-a adunat o mare masă de public, majoritatea copii şi tineret, mulţi dintre ei pătrunzînd fără bilet în incinta stadionului. Cum aceşti cetăţeni nedisciplinaţi nu mai aveau loc nici pe scări, literalmente au invadat marginea terenului de fotbal.

Trebuie să arătăm că pentru acest meci au fost luate măsurile de ordine care se iau de obicei, dar dat fiind creşterea numărului solicitanţilor de bilete, avalanşa de public n-a putut fi oprită.

În mod obişnuit, competiţiile desfăşurate pe bazele noastre sportive sînt corespunzător organizate. De această dată, însă, recunoaştem că n-am reuşit să facem faţă situaţiei ivite.

Din această situaţie am desprins că este necesar să chibzuim mai bine, împreună cu Federaţia Română de Fotbal, asupra locului de desfăşurare a meciurilor, să urmărim mai atent interesul publicului pentru diferitele competiţii, asigurînd din vreme condiţii corespunzătoare.

În acelaşi timp, solicităm sprijinul ziarului ca în cronicile pe care le publică să combată manifestările acelor spectatori care dau dovadă de indisciplină.

Modul de organizare al meciului din 10 august a.c., a fost analizat de noi şi s-au tras învăţăminte pentru viitoarele întîlniri.

Director
V. MALTOPOL

Comitetul raional al U.T.C. Lehliu:

Articolul *„Un schimb dar fără ...experienţă"*, publicat în ziarul nr. 5043 din 3 august a.c. a fost discutat în cadrul biroului comitetului raional al U.T.C., în şedinţa lărgită cu aparatul. Pentru a se lichida urgent lipsurile semnalate un membru al biroului comitetului raional al U.T.C. a mers în organizaţiile de bază de la Lupşanu şi Nucet ajutînd concret la îmbunătăţirea activităţii acestora.

Ne însuşim pe deplin critica prin care ne-aţi ajutat să îmbunătăţim activitatea noastră.

O nouă secţie de cartoane dure

BACĂU (de la corespondentul nostru). — În curînd la Fabrica de hîrtie şi celuloză „Comuna din Paris" din Piatra Neamţ va produce o nouă secţie, care va mări cantitatea de cartoane dure fabricate aici pînă la 3 000 tone anual. Pînă în prezent constructorii au executat majoritatea lucrărilor de betoane, zidărie şi tencuieli. Sînt în curs unele lucrări de finisare şi construcţia drumurilor de acces. Montorii şi-au început şi ei activitatea încheind pînă în prezent lucrările de montare a rezervoarelor cu cupe, a holendrelor de măcinare şi a maşinilor de tras coale.

La gospodăria agricolă de stat Chirnogi, regiunea Bucureşti, după recoltat se ..treieră operativ lucerna.

Repertoriul şi calificarea colectivului

Discuţie cu I. Buleandră

directorul Teatrului de stat din Bacău

— Trebuie să avem sentimentul răspunderii cînd ne hotărîm să punem un spectacol în scenă. Aş vrea să-mi exprim nedumerirea în legătură cu anumite opinii prin care sub pretextul ideii deja acreditate că teatrul ar fi o sinteză a tuturor artelor, încep să transforme teatrul într-un amalgam, se forţează cadre specifice oricărui gen de artă, se ajunge la un hibrid în genul estradei. Muzica, pictura, pantomima, efectele luminoase sînt elemente necesare unui spectacol, totuşi teatrul înseamnă teatru, nu concert sau sală în care sînt expuse tablouri, spectacol de pantomimă sau joc feeric de lumini la serbări cîmpeneşti. Teatrul nu înseamnă circ — să mi se ierte duritatea dar vreau să fiu exact — fără a trece cu vederea conţinutul de artă al celui din urmă. Substituirea de mijloace nu este condusă de o raţiune care s-o justifice.

— Alcătuirea repertoriului se face deci şi în funcţie de capacitatea de a înţelege diferenţa dintre teatru şi celelalte arte.

— Teatrul există prin cuvînt cum muzica există prin fraze muzicale. În afara cuvîntului celelalte sînt accesorii necesare. Limbajul are o primară importanţă, el este mijlocul prin care solicităm şi dezvoltăm imaginaţia spectatorului îi facem cunoscută bogăţia şi frumuseţea limbii unui popor, îi relevăm ideile piesei.

— De multe ori exerciţiile de virtuozitate regizorală (virtuozitate de dragul virtuozităţii) sînt numite experimente. Ce credeţi că include în sfera sa semantică noţiunea de experiment şi dacă-l consideraţi necesar?

— N-am să încerc să definesc experimentul în afara definiţiei din dicţionare, definiţie pe care o socotesc cuprinzătoare. Experimentul, cu alte cuvinte, înseamnă încercarea unor modalităţi noi de exprimare, atît ale autorului, cît şi ale regizorului şi implicit ale actorului. Ca actor îl consider necesar pentru că înnoieşte mijloacele de expresie, profesional avem de cîştigat considerabil. Cît priveşte modalităţile de punere în scenă atunci cînd se apelează la cele ale absurdului pentru a pune o piesă care nu are nimic cu această metodă, consider că avem de-a face cu un fals experiment. Teatrul absurdului nu afirmă, neagă. El corespunde unui anumit climat ideistic care nu este al nostru. E necesar să creăm modalităţi experimentale, să le folosim dacă ele există, şi există, pe ideile omului societăţii noastre.

Afirmarea omului la valoarea lui actuală nu vine din teatrul absurdului şi nu este posibilă exprimarea acestei afirmări printr-un asemenea teatru. Conţinutul ideistic al pieselor noastre nu poate fi îmbrăcat (încorsetat) în haina absurdului.

— Deci sînteţi pentru respectul faţă de text, calitatea lui literară, eliminarea din practica teatrală a aşa-ziselor experimente novatoare.

— Desigur! Piese care fac un deserviciu şi publicului şi teatrului se mai joacă încă. Mesajul ideistic progresist, conţinutul său emoţional, tratarea logică a subiectului, limbajul în care sînt redate toate acestea dau valoarea unei piese, îi conferă trăinicie. Conjugînd aceste criterii de alcătuire a repertoriului cu nivelul publicului nostru, cu exigenţa sa crescîndă, teatrul îşi poate exercita misiunea sa de tribună a educaţiei cetăţeneşti.

— De ce trebuie să se mai ţină cont la alcătuirea repertoriului?

— Trebuie să ţii cont de actorii pe care-i ai în teatru, atunci cînd porneşti la întocmirea repertoriului. Revista „Teatru" în ultimul număr publică luările de cuvînt ale unor personalităţi din viaţa noastră teatrală pe marginea decadei teatrelor. Majoritatea vorbitorilor au amintit în intervenţiile lor despre necesitatea profesionalizării actorilor.

Actorul şi cuvîntul său au fost neglijate. Am respins declaraţia şi am ajuns, de multe ori, la neglijenţă în exprimare.

Noi avem o valoroasă tradiţie a cuvîntului în teatru. Ar fi inutil să dau nume; toţi marii actori au continuat-o şi îmbogăţit-o. Cîştigarea noilor modalităţi nu înseamnă renunţare la cele cîştigate. S-a trecut peste un element de primă importanţă în arsenalul mijloacelor de expresie ale actorului care este dicţia. Tot în discuţia amintită s-a pus accentul pe necesitatea îmbinării regizorului şi pedagogului în aceeaşi persoană, despre condiţia fizică (despre lipsa de condiţie fizică) a actorilor.

Dacă teatrele bucureştene nu o duc strălucit, sincer vorbind ce putem spune noi? Lincezeala distruge definitiv un actor, îl plafonează fără ca el să observe întotdeauna. Consider că regizorul trebuie să stimuleze, să cultive, să desăvîrşească (evident actorul nu trebuie să stea cu mîinile în buzunar şi să aştepte) măestria actorilor.

Cu riscul de a deranja anumite spirite liniştite, care întocmesc statistici, trebuie să spun că există o diferenţă sensibilă între regizorii şi actorii din Bucureşti şi cei din provincie, există o pleiadă de regizori din Capitală care s-au abonat la unele teatre din provincie (două, trei) pe celelalte evitîndu-le sub politicoasa mască a bunăvoinţei „n-am timp, dar cum am... etc.".

Există un suflu nou în teatrele bucureştene care nu a ajuns în toate colţurile provincici. Şi iată că actori care joacă de ani de zile, regizori care montează de ani de zile în stil „începutul secolului" se grăbesc să atace ultima piesă de pe Broadway. Să nu vorbim despre rezultate. Un alt aspect: dacă ratezi un spectacol la Bucureşti se găsesc scuze, te justifici etc. Presa consemnează eşecul ca o „încercare mai puţin izbutită, se aminteşte că eşti autorul spectacolelor de mare succes x, y, z etc. Dacă ai ratat un spectacol în provincie faptul e socotit catastrofal. Şi iată că regizorii te ocolesc, eu „n-am timp, dar cînd am..." şi montează la cele două, trei teatre de-a lungul multor stagiuni. N-aş vrea să fie denaturate cele spuse de mine. Îi invităm pe Giurchescu, pe Esrig, pe Cojar, pe Todea, Moisescu, pe Cernescu şi la Arad, şi la Bacău, la Botoşani, şi la Petroşani, şi la Turda. Colaborarea noastră cu Val Mugur a dat rezultate pozitive. Ne vom strădui să nu dezamăgim pe nimeni. Teatrele din provincie ar avea imens de cîştigat de pe urma acestor colaborări. Îi aşteptăm.

N. ADAM

Vă invităm la expoziţii

● Iubitorii artelor plastice pot viziona în cursul săptămînii EXPOZIŢIA DE SCULPTURĂ ŞI ŢESĂTURI DE RAFIE a artiştilor PETER şi ANGELA BALOGH, deschisă recent la Galeriile de artă ale Fondului plastic din B-dul Bălcescu nr. 23. Peter Balogh expune numeroase sculpturi în lemn şi metal, proiecte de monumente şi edificii edilitare realizate în ultimii ani. Artistul, aşa cum a dovedit-o şi în alte rînduri, este un remarcabil poet al juvenilităţii, al sentimentelor pure (cităm nudurile de fată, maternitatea, grupul statuar al familiei etc.) şi poate mai puţin ceea ce se doreşte: un monumentalist. Lucrările sale armonios echilibrate şi compuse trăiesc numai la anumite dimensiuni şi proporţii, capabile să redea pregnant viziunea şi tonalitatea afectivă generală care e lirismul. Expoziţia e fericit completată de ţesăturile în rafie ale Angelei Balogh care prelucrează diferite motive folclorice cu o mare economie de mijloace şi rafinament coloristic.

● În sala Consiliului local al sindicatelor (oraş Bucureşti) din strada ing. Anghel Saligny a fost deschisă recent EXPOZIŢIA COLECTIVĂ DE PICTURĂ a profesorilor de desen din Bucureşti reuniţi în cadrul CENACLULUI „ION ANDREESCU".

Expune pictură şi grafică Pavel Chichişan, Ion Dădîrlat, Alexandru Drăgoi, Numa Beldescu, Nicolescu Nic. Emil, Aurelia Colonov Ionescu, Ema Gherghel, Rodica Toma şi alţii ale căror lucrări se disting printr-o tematică actuală şi o realizare artistică deosebită. Din păcate există în expoziţie şi lucrări ale unor artişti ca: M. Stellu sau Ionel Iacobescu — care nu dau însă tonul general — depăşite ca viziune şi tematică, desuete şi dulcege ce amintesc de pictura comercială de la începutul secolului. Organizatorii expoziţiilor de acest fel ca şi conducerea cenaclului ar trebui să opereze o selecţie mai severă a lucrărilor, unicul criteriu fiind acela al valorii.

Staţiunea experimentală agricolă Brăila. Brigada a IV-a vitipomicolă a staţiunii, la culesul strugurilor timpurii

Foto: AGERPRES

La Cluj:

UN NOU OBIECTIV INDUSTRIAL

Comparativ cu alte obiective ale peisajului industrial clujean, Complexul de morărit şi panificaţie ce se înalţă la Baciu în apropierea Clujului, pare mai puţin însemnat. Sînt însă cîteva cifre care-i conferă proporţiile şi locul: 220 tone de grîu prelucrat în 24 de ore, adică un tren cu 20 vagoane vor fi măcinate într-o zi şi o noapte. În acelaşi timp, 80 tone de făină se vor transforma în pîine. Complexul este o construcţie care sugerează impresia unor laboratoare uriaşe. Silozurile de grîu, cu 18 compartimente, au o capacitate de depozitare de 7 000 tone. Morii propriu-zise i se mai adaugă instalaţii de curăţătorie şi omogenizare. Silozul de făină poate adăposti şi conserva 4 800 tone de făină. Instalaţiile moderne asigură un înalt grad de automatizare în toate fazele de lucru. Constructorii au aşezat aici, cu cîtva timp în urmă, ultima „cărămidă". Montorii au încheiat instalarea utilajelor la moară şi la silozurile de făină şi grîu.

Care este drumul parcurs pînă acum de constructori şi montori? La silozul de grîu, bunăoară, s-au glisat concomitent celulele cu turnul maşinilor, scurtîndu-se astfel timpul de execuţie cu circa 30 de zile. O problemă tehnică deosebită s-a ridicat la silozul de făină unde trebuiau glisate mai multe piese. Glisarea individuală ar fi dus la risipă de timp şi consum mare de materiale. Constructorii au găsit însă o metodă mult mai economicoasă. Glisarea tuturor pieselor a început de la minus 3 metri adică de la fundaţie pînă la înălţimea de 30 metri, cît are ultimul nivel. Aplicînd această metodă s-au economisit materiale în valoare de aproape 70 000 lei, iar lucrarea s-a terminat înainte cu o lună. Cine sînt autorii acestei iniţiative curajoase? Inginerul Ioan Dordai spunea că sînt mai mulţi şi că, în orice caz, pentru a-i cunoaşte, ar trebui să amintim întregul colectiv. Toţi constructorii, şi toţi sînt tineri, au adus cîte ceva la această metodă. De altfel, cu mici excepţii, eu sînt cel mai vîrstnic dintre constructori. Am 32 de ani. Tiberiu Sima, Gheorghe Covaci, Ioan Cătuna şi alţii aparţin ca şi Ioan Dordai Trustului nr. 5 de construcţii din Braşov. Se cunosc mai de mult.

Alături de ei sînt constructori mai „tineri". Mecanicul Alexandru Cîmpeanu are 17 ani, fiind într-adevăr cel mai tînăr. Prislea şantierului a ajuns să fie respectat ca un om matur şi apreciat pentru munca şi priceperea lui. Pentru meritele lui a fost primit în U.T.C. Uneori — spune inginera Ileana Juncan, secretara comitetului U.T.C. — am impresia că sîntem prea tineri pentru ceea ce facem. Dar numai uneori. Cînd văd că terminăm o construcţie importantă ca şi acest complex de pildă, simţim cum ne maturizăm odată cu construcţia. Adevărata vîrstă ne-o oferă şantierul sau mai bine zis obiectivele care le construim.

IOAN RUS

Construcţii de noi locuinţe

De curînd la Bacău a început construirea unui nou cartier care cuprinde blocuri cu un total de 4 100 apartamente, iar la Piatra Neamţ a unuia cu 380 apartamente. De la Moineşti s-a primit vestea că şi aici constructorii au început lucrările la primele blocuri ale unui nou cvartal de 540 de apartamente. Noul cvartal situat în cartierul Lucăceşti este prevăzut cu un complex comercial şi o centrală de termoficare. Primele 220 de apartamente vor fi puse la dispoziţia petroliştilor din Moineşti încă în prima parte a anului viitor.

Noile locuinţe se adaugă celor peste 12 500 apartamente construite în oraşele regiunii Bacău în ultimii patru ani.

(Agerpres)

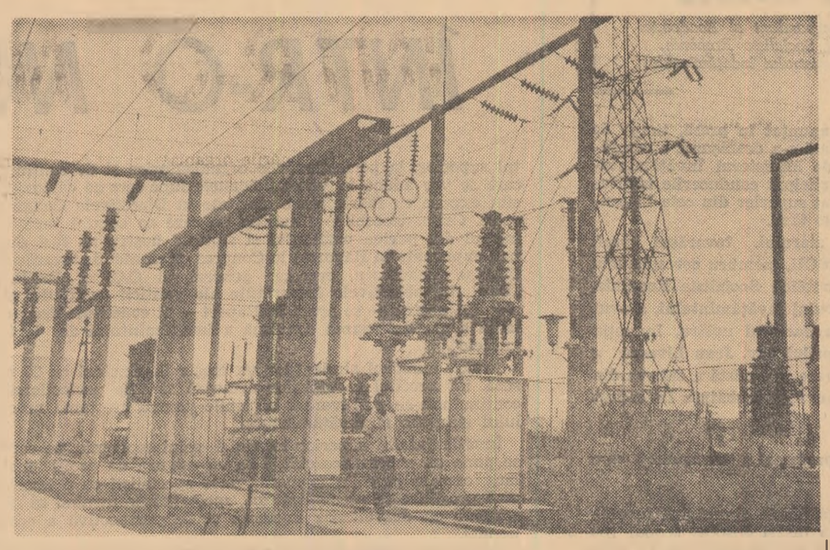

Nu de mult a intrat în funcţiune staţia regională electrică de 110/35/15 kV din oraşul Dej, care alimentează cu energie electrică raioanele Dej, Gherla, Năsăud, Bistriţa şi o parte din raionul Zalău. Această staţie va alimenta, de asemenea, şi Combinatul de celuloză şi hîrtie din Dej. În fotografie: O parte din staţia electrică.

ŞCOALA SUPERIOARĂ ÎNTR-O NOUĂ ETAPĂ

(Urmare din pag. I)

Se impune, de asemenea, să se îmbunătăţească nomenclatorul de specialităţi din învăţămîntul superior tehnic şi economic, astfel încît să se realizeze o îmbinare armonioasă între pregătirea ştiinţifică fundamentală cu specialitatea în cadrul unor facultăţi şi secţii de formaţie mai largă, urmînd ca secţii şi grupe de specializare de profil îngust să se organizeze numai atunci cînd este necesară satisfacerea unor nevoi imediate ale industriei şi agriculturii noastre.

Punîndu-se accent pe pregătirea ştiinţifică fundamentală, care stă la baza progresului tehnic, şi eliminînd unele discipline sau tematici de tehnologie nejustificat de înguste se pot descongestiona planurile de învăţămînt şi lărgi astfel posibilităţile studenţilor pentru studiul individual.

Învăţămîntului superior agronomic îi revine sarcina de a asigura o pregătire mai largă viitorilor ingineri agronomi. Pentru realizarea acestei sarcini, este nevoie să capete o pondere cît mai mare însuşirea de către studenţi a problemelor fundamentale de genetică, biochimie, biofizică, cunoaşterea tot mai profundă şi folosirea tot mai largă a rezultatelor ştiinţei în agricultură, aplicarea unor tehnici cu caracter localizat.

Învăţămîntul superior economic, alături de cel tehnic, constituie unul din sectoarele de mare importanţă. El este acela care trebuie să pregătească economişti înarmaţi cu cunoaşterea metodelor moderne de bază de mecanizare, a metodelor superioare de organizare şi conducere a întreprinderilor, cu folosirea maşinilor moderne în operaţiile administrative. Economistul va trebui să aibă competenţa necesară de a interpreta şi folosi la locul său de muncă toate metodele de analiză a activităţii productive, să devină unul din elementele cele mai active în lupta pentru creşterea cantitativă şi calitativă a producţiei şi productivităţii muncii, pentru asigurarea rentabilităţii.

Probleme similare se pun şi în învăţămîntul universitar. Discuţiile purtate, aşa cum s-a arătat într-un cadru larg cu privire la orientarea învăţămîntului superior în unele sectoare au fost de un real folos, au dus la îmbunătăţiri sensibile. Nu putem socoti însă cu aceasta încheiată acţiunea de îmbunătăţire a învăţămîntului universitar. Există încă în unele sectoare, mai ales la matematici şi fizică, o nejustificată fragmentare în secţii de specializare îngustă (geometrie, algebră, spectroscopie etc.). S-a apreciat că o asemenea specializare s-ar putea realiza cu mai mare eficienţă prin extinderea formelor de învăţămînt postuniversitar. După părerea exprimată în consfătuire, trebuie să ţinem seama de faptul că marea majoritate a studenţilor vor lucra în învăţămîntul de cultură generală, ca profesori, şi că, în consecinţă, pregătirea lor de specialitate trebuie să aibă un caracter cît mai larg.

Sîntem în faţa unui nou stadiu în toate domeniile învăţămîntului. Pe baza sarcinilor trasate de Congres, se pregătesc condiţiile pentru prelungirea duratei învăţămîntului obligatoriu, pentru lărgirea învăţămîntului mediu prin crearea liceelor de specialitate. De aici, decurg sarcini specifice şi pentru învăţămîntul superior, universitar şi pedagogic. E necesar să studiem unele probleme organizatorice ale acestui învăţămînt. Facultăţile vor primi în viitor absolvenţi a 12 clase, cu o pregătire mai completă; în lumina acestui fapt putem discuta în ce măsură se justifică actuala durată a şcolarizării în unele facultăţi, dacă n-ar fi necesară o diferenţiere a duratei în funcţie de specialitate.

Sarcina extinderii şcolilor medii solicită, în acelaşi timp, găsirea unui sistem unitar de formare a cadrelor didactice pentru şcoala de cultură generală, printr-o apropiere între profilul învăţămîntului universitar de acela al învăţămîntului pedagogic superior, pentru ca în viitor să se pregătească profesori pentru clasele 5—12 în facultăţi de tip similar. Aceasta presupune o apropiere mai intensă a institutelor pedagogice către universităţi, în unele cazuri (cum s-a realizat încă din acest an pentru institutele pedagogice din centrele unde funcţionează universităţi) chiar subordonarea unor institute pedagogice faţă de universităţi.

În învăţămîntul artistic se impune stabilirea unui acord just între cultura generală şi pregătirea de specialitate. Este nevoie să accentuăm formaţia largă a viitorilor creatori de artă, pe baza căreia să se realizeze apoi pregătirea de specialitate, continua lor perfecţionare. După opinia mea, e posibil să renunţăm la secţii în care specializarea nu are la bază o formaţie largă de cultură artistică.

— Toate acestea, după cum aţi arătat — sînt direcţii pentru îmbunătăţirea continuă a profilului învăţămîntului superior. Ce se preconizează pentru ca perfecţionarea profilului să se realizeze paralel cu îmbunătăţirea conţinutului învăţămîntului?

— Fără îndoială, îmbunătăţirea profilului învăţămîntului superior creează cadrul necesar pentru o pregătire mai completă şi la un nivel mai ridicat a viitorilor specialişti.

Precizez, însă, că nu este vorba de un început, ci de continuarea unor preocupări care există încă dintr-o perioadă anterioară, la toate nivelele — minister, institute, facultăţi, catedră — de a aduce perfecţionările cuvenite procesului de învăţămînt pentru a evita orice rămînere în urmă în conţinutul pregătirii studenţilor.

Elementul de bază în adîncirea conţinutului învăţămîntului îl constituie programele de curs, caracterizate printr-o mai marea mobilitate. Ele trebuie să cuprindă tot ce e nou şi valoros, toate realizările ştiinţei şi tehnicii imediat după apariţia lor. De aici decurge şi preocuparea care a existat pentru a îmbunătăţi din an în an programele. În această acţiune, Ministerul Învăţămîntului şi-a asigurat colaborarea a zeci de comisii de specialişti din învăţămînt, institute de cercetări şi producţie. Cu toate îmbunătăţirile aduse, programele continuă să fie susceptibile la perfecţionări. Din acest motiv este pe deplin justificată acţiunea de analizare în detaliu a conţinutului programelor de curs pe ansamblul disciplinelor unei secţii desfăşurată de consiliile ştiinţifice ale facultăţilor tehnice şi economice în primăvara acestui an. Începînd cu data de 1 septembrie, un număr de comisii de specialişti vor studia materialele elaborate de consiliile ştiinţifice ale facultăţilor şi vor face recomandări privind îmbunătăţirea pe mai departe atît a conţinutului programelor de curs luate aparte, cît şi a ansamblului de cunoştinţe predate pentru studenţii unei secţii de specialitate. **Aşteptăm de la aceste comisii — care cuprind rectori, prorectori, decani, profesori şi reprezentanţi ai ministerelor interesate, un efort susţinut, o contribuţie reală, prin experienţa şi competenţa pe care o au, la ridicarea nivelului învăţămîntului tehnic şi economic, mărirea eficienţei sale, reducerea încărcării studenţilor, aşezarea învăţămîntului pe o bază ştiinţifică mereu mai solidă.** Asemenea probleme care vizează în cel mai mare grad perfecţionarea învăţămîntului tehnic superior, vor fi discutate în cadrul unei consfătuiri mai largi pe care Ministerul Învăţămîntului intenţionează să o organizeze în toamna acestui an.

Probleme similare ridică şi învăţămîntul universitar. Şi aici se preconizează studierea în continuare a îmbunătăţirii programelor de învăţămînt pentru a se realiza un profil larg, care să cuprindă cele mai noi cuceriri ale ştiinţei, realizări ale culturii, să elimine amănuntele, balastul, care supraîncarcă inutil programul de studiu al studentului.

Este evident că în unele cazuri accentuarea pregătirii fundamentale la nivel universitar şi analiza programelor va avea drept rezultat şi perfecţionări ale cadrului general al organizării învăţămîntului, adică ale planurilor de învăţămînt, pentru a se realiza o cît mai bună descongestionare a lor, în vederea sporirii posibilităţilor de studiu individual al studentului.

Consfătuirea noastră a insistat, pe bună dreptate — legat de îmbunătăţirea conţinutului învăţămîntului — asupra cursurilor universitare şi a practicii în producţie. Iată, succint, obiectivele de urmat în aceste domenii. S-a recomandat realizarea unor cursuri de o înaltă ţinută ştiinţifică în care cadrele didactice să-şi valorifice propriile cercetări, să trateze şi să aprofundeze problemele de bază ale ştiinţei respective, lăsînd loc mai mult pentru studiul individual, pentru dezvoltarea gîndirii ştiinţifice a studenţilor. Este nevoie să găsim şi să folosim metode pedagogice mai adecvate pentru învăţămîntul superior, care să dea un randament mai mare, să mijlocească studenţilor posibilitatea însuşirii unor deprinderi temeinice de studiu, de muncă independentă. S-a recomandat, de exemplu, experimentarea — în cazurile în care există material documentar, — înlocuirii expunerii integrale, *ex cathedra*, a cunoştinţelor prin expunerea numai a problemelor fundamentale, restul timpului fiind utilizat pentru aplicaţii, controlul însuşirii cunoştinţelor de către studenţi, lămurirea problemelor puse de aceştia; într-un cuvînt, însuşirea activă, creatoare a cunoştinţelor în timpul orelor de predare.

În legătură cu practica studenţilor, este nevoie să perfecţionăm programele, corelîndu-le armonios cu profilul facultăţilor şi secţiilor, precum şi cu acela al întreprinderilor-centre de practică. O bază de discuţie pentru asemenea îmbunătăţiri o vor constitui concluziile îndrumătorilor de practică din acest an — concluzii pe care va trebui să le cercetăm cu grijă, să medităm asupra tuturor observaţiilor şi propunerilor pe care le-ar face aceştia.

Consfătuirea noastră este, aşadar, un punct de plecare în activitatea largă ce se desfăşoară în toate cele 15 centre universitare, potrivit îndrumărilor date de partid, de a găsi cele mai bune soluţii pentru îndeplinirea marilor îndatoriri care stau în faţa şcolii superioare.

— Din cele arătate de dv., ce sarcini desprindeţi pentru studenţi?

— Consfătuirea noastră a dezbătut şi problemele muncii educative. Tov. Ştefan Birlea, secretar al C.C. al U.T.C., preşedintele U.A.S.R., a vorbit pe larg despre unele probleme ale educaţiei politico-ideologice a studenţilor şi sprijinul pe care organizaţiile U.T.C. şi U.A.S.R. îl vor acorda în continuare cadrelor didactice în pregătirea şi formarea viitorilor specialişti. S-au conturat, astfel, şi cerinţele faţă de studenţi, marile lor răspunderi morale şi profesionale, cetăţeneşti.

Ceea ce cerem noi de la studenţi este să dovedească exigenţă faţă de propria lor activitate, să raporteze munca, rezultatele obţinute, la îndatoririle pe care partidul le-a pus în faţa tineretului universitar.

Prin grija nemărginită a statului şi partidului, studentul nostru are toate posibilităţile să înveţe, să se dezvolte armonios. Prima şi singura lor îndatorire — aceea de a învăţa — trebuie s-o îndeplinească cu toată răspunderea. Dragostea faţă de profesiune, conştiinţă profesională, receptivitate la îndemnurile şi sfaturile dascălilor, curiozitate ştiinţifică, pasiune pentru studiu, adîncirea muncii individuale, muncă creatoare în însuşirea cunoştinţelor — iată ce aşteptăm cu toţii de la studenţii noştri. Avem convingerea că şi în acest an universitar ei se vor dovedi la înălţimea încrederii pe care o acordă partidul, statul nostru şi întregul popor tineretului studios din patria noastră socialistă.

DE CE SĂ RĂSPUND EU?

FOILETON

Mă mai necăjeam cîteodată pe fiul meu şi cînd era mic. Pentru că nu ştia să mănînce, pentru vocea lui ascuţită care trezea din somn tot blocul, pentru unele „precipitaţii locale", pentru...

Şi mereu îmi ziceam: of, de s-ar face odată mare. Nu pentru că am zis eu, dar s-a făcut. Dacă ştiam ce mă aşteaptă, eram pentru să rămînă pînă la adînci bătrîneţi tot un bebeluş. Totul ar fi cum ar fi dacă n-ar exista clasicul, obsedantul: de ce? Dacă m-ar întreba de ce nu are ursul coadă, i-aş povesti basmul cu ursul păcălit de vulpe. Dacă ar întreba de ce unu şi cu unu fac doi, m-aş descurca eu, dar... Nu-mi amintesc cînd a pus prima întrebare cu... de ce? dar de atunci nu mă mai slăbeşte o clipă. Ca să-l evit, merg la toate şedinţele de bloc, fac piaţa, ajut toate cunoştinţele mele să se mute în noile locuinţe etc.

Priveam într-o duminică la televizor meciul Steagul Roşu — Dinamo Bucureşti. Arbitrul a acordat 11 m pentru braşoveni, lovitură ratată de Sigheti.

— De ce fluieră nenii în tribună? m-a întrebat el.

— Pentru că n-a băgat mingea în poartă, n-a marcat gol.

— Şi de ce n-a marcat gol?

— Pentru că n-a putut.

— Ce rău e nenea arbitru. De ce nu-l lasă să tragă pînă cînd o marca?...

— Nu s-ar mai termina meciul nici mîine.

— Dar de ce în loc de minge nu joacă cu o rachetă. Să apese pe buton Greavu de la echipa aia cu care ţii tu, şi să intre la paianjen în poartă la Dinamo.

— Fotbalul nu se joacă cu rachete ci cu mingea!

— Dar dacă ar fi cu rachetă, ce s-ar întîmpla?

— Ar cîştiga Rapid Campionatul, Cupa campionilor europeni, campionatul mondial, ce mai vreţi?

— Ajunge, că prea le ia ei pe toate; mai bine tot cu mingea.

Dacă în 90 de minute am văzut şi ceva din meciul de fotbal e pentru că el a ieşit din cameră.

Într-o altă seară, iată-ne din nou în faţa aparatului de televiziune, ascultînd un concert de muzică uşoară. Poate-oi scăpa — m-am gîndit eu; dar, ţi-ai găsit.

— De ce plînge Ilinca Cerbacev?

— Pentru că n-a ştiut să-l păstreze...

— Dar Margareta Pîslaru, de ce plînge?

— Plînge cu el.

— De ce plîng toţi, tăticule?

— Aşa e la concert de muzică uşoară, am răspuns eu scos din sărite.

Într-o zi, cînd viu acasă, îl găsesc biziind.

— De ce plîngi, dragă?

— S-a jucat mama cu mine de-a concertul de muzică uşoară, mi-a răspuns, continuîndu-şi cîntecul...

De la o vreme, ce mi-am zis: să ştii că ţin copilul prea mult în casă. Se plictiseşte şi de aceea îi tot trage cu „de ce".

Zis şi făcut. Am pornit-o cu el prin Bucureşti. Pe drum, îi vine ideea să ne jucăm. (Fac o mică paranteză să le spun celor care n-au copii, că tăticu e pentru fecior-su cel mai puternic om, cel mai curajos, cel mai deştept, cel mai frumos, cel mai... modest).

— Hai să ne jucăm.

— Bine.

— Eu sînt Harap Alb şi tu eşti... Strîmbă-blocuri.

— În primul rînd că tu eşti cam brunet iar eu nu pot sub nici o formă să strîmb un bloc.

— De ce nu poţi şi tu să faci să dispară un balcon?

— Nu-mi dă voie sfatul popular — am răspuns ca să scap de el.

— Dar nenea de acolo — şi-mi arătă la blocul de la nr. 42 de pe şoseaua Giuleşti, cum a putut să-l facă să dispară? E mai puternic ca tine? Uite, în loc de balcon are acum nişte gratii. Creşte păsărele acolo?

Nu i-am răspuns şi am mers cu el în cartierul Drumul Taberei, gîndindu-mă că, fiind un cartier nou, locatarii vor fi fiind mai grijulii cu frumosul.

— Vezi că şi aici sînt oameni mai puternici ca tine? Pe ei de ce i-a lăsat nenea Sfatu?

Iar n-am răspuns şi am pornit fuga să-l duc în Parcul Herăstrău. Da, dar ca să ajung acolo a trebuit să trec prin Bulevardul Miciurin, unde mi-a mai dat vreo 10, 15 exemple de oameni care fac „minuni". Cum au făcut, nu ştiu, dar balcoanele au dispărut. Şi dacă ar fi dispărut toate, mai treacă-meargă, dar la un etaj e balcon, la două nu şi aşa mai departe, pînă la şapte.

Îl duc la mare, am hotărît într-o zi. Să-i arăt portul, marea, scoici, melci şi ce-o mai fi pe acolo.

La Constanţa, în centrul oraşului, în faţa statuii lui Ovidiu, mă trage de mînecă.

— Ce scrie acolo?

— Scrie că, oamenii care trec pe aici să-şi amintească de el, care a fost un om mare şi oamenii răi l-au pedepsit nevinovat.

— Dar mai jos ce scrie?

Citesc o frază scrisă cu creionul: „Te înţeleg, frate Ovide. Şi eu am făcut în '38 armata la Constanţa".

— E fratele lui Ovidiu?

— Nu. E Marin D. V. din Arad.

— Şi lui Marin acesta de ce nu i-a ridicat o statuie, să aibă unde să scrie, dacă e aşa deştept?

...Să scap de răspunsuri la „de ce?" am luat o altă hotărîre. Am cumpărat un sac de plicuri timbrate cu 55 de bani. Cum îmi spune „de ce?"... cum trimit şi eu întrebarea celor în cauză.

Mă întreabă de ce la vitrinele magazinului „Aşchiuţă", unde scrie cărucioare şi landouri, sînt ţesături, de ce unde scrie ţesături e încăţăminte, de ce unde scrie articole pentru nou născuţi sînt uniforme şcolare, sau cam aşa ceva! Nu mă mai tem de răspuns: pun şi eu întrebarea în plic şi i-o trimit responsabilului de magazin. Să răspundă dînsul!

Dacă mă întreabă: De ce maieul pe care l-a cumpărat mămica pentru tine, STAS 6 260, articol 3 610, mărimea 45, CALITATEA I, preţ 13 lei, semnat nenea Constantin T. Constantin (prescurtat C.T.C.) avea o gaură cît toate zilele în piept? Pun întrebarea în plic şi i-o trimit tovarăşului director al Fabricii de Tricotaje „Moldova" din Iaşi şi tovarăşului C.T.C. 79. Să răspundă dînşii. De ce unii să greşească şi alţii să răspundă? Chiar dacă am să trimit nu ştiu cîte scrisori pe zi tot e mai convenabil decît să dau sute de răspunsuri la clasicul, obsedantul „de ce?".

GHEORGHE NEAGU

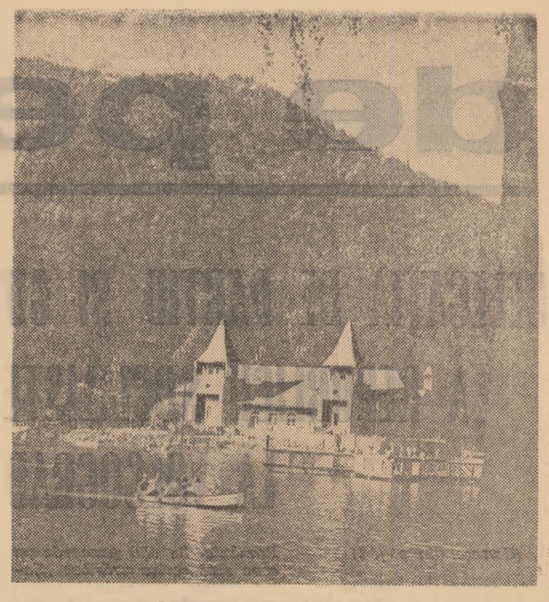

Staţiunea climaterică Tuşnad

Filarmonica bucureşteană, orchestra Radioteleviziunii anunţă

O INEDITĂ STAGIUNE SIMFONICĂ

Vacanţa s-a încheiat. Pe podiumul Ateneului sau sălii de concerte a Radioteleviziunii, repetiţiile orchestrelor sînt în toi.

Am răsfoit acum, cu cîteva zile înainte de a suna gongul care ne va invita în sală la primul concert al stagiunii, lista cu manifestările programate pentru viitoarele luni. Simpla lectură a pieselor programate, a dirijorilor şi soliştilor chemaţi pe podiumul celor două mari orchestre simfonice ale ţării, evidenţiază o stagiune elaborată cu atenţie, cu grijă „pedagogică" pentru înlănţuirea pieselor din fiecare program şi a manifestărilor în ansamblul lor; într-un cuvînt, o stagiune inedită, în care fiecare iubitor al muzicii va avea bucuria „întîlnirii" unora din capodoperele artistice clasice şi contemporane.

O serie de cîteva concerte vor fi dedicate unor piese de mare anvergură, rareori programate în sălile de concert, unor festivaluri speciale închinate unor compozitori. În prima parte a stagiunii (pînă la 1 ianuarie) excelează din acest punct de vedere Orchestra simfonică a Radioteleviziunii. La 3 octombrie, ea îşi va deschide stagiunea, interpretînd, sub conducerea lui Iosif Conta, Missa Solemnis de Beethoven. Periodic vor fi de altfel programate în cursul acestei stagiuni toate simfoniile şi concertele instrumentale ale lui Beethoven (la 25 noiembrie urmează al doilea concert din acest ciclu cînd vom asculta „Pastorala", iar Therese Guissot va interpreta Concertul nr. 3) la 9 decembrie se anunţă un interesant Festival Sibelius (dirijor Em. Elenescu, solistă Cornelia Bronzetti), la 25 decembrie un Festival „Gustav Mahler" în care Constantin Bugeanu va dirija impunătoarea Simfonie a VIII-a, iar la 27 octombrie şi 16 decembrie Emanoil Elenescu şi respectiv Iosif Conta au programat două Festivaluri de muzică contemporană românească în care vor putea fi ascultate Simfonia a IV-a de Sig. Toduţă, „Visul cosmic" a lui Th. Grigoriu, unul din concertele pentru pian ale lui Pascal Bentoiu, concertul pentru flaut al lui Liviu Glodeanu, concertul pentru pian, percuţie şi orchestră al lui Nicolae Brînduş, şi Piesă concertantă pentru baterie a lui Tiberiu Olah.

Cu totul remarcabile în această ordine de idei este înscrierea în concertele din 27 şi 28 noiembrie a Filarmonicii bucureştene a Missei în do de Mozart sub conducerea maestrului Mircea Basarab.

Viitoarele trei luni de concerte ne oferă, de asemenea, posibilitatea audierii (în special la Filarmonică) a unora dintre marii virtuoşi ai baghetei, claviaturii sau arcuşului.

Îşi vor da astfel printre alţii, concursul dirijorii Roberto Benzi (un program al Filarmonicii cuprinzînd Simfonia „Faust" de Liszt şi Concertul de Grieg, interpretat de Valentin Gheorghiu), Igor Markevisch (în programul Radioteleviziunii „Patetica" lui Ceaikovski şi „Sacre de printemp" a lui Stravinsky,) Vaclav Smetacek (în programul Radioteleviziunii din 7 octombrie cu „Mathis der Mahler" a lui Hindemith), Constantin Iliev, Rolf Kleinert, Solon Mihailidis, Djura Iacsic, pianişti şi violoniştii — Sviatoslav Richter (va interpreta de astădată sub conducerea lui M. Basarab, Concertul lui Ceaikovski), marele violonist Isac Stern (concertul lui Beethoven) Aldo Ciccolini, (Rapsodia lui Rahmaninov), Gabor Garboş, Petre Lang, Suna Kan şi alţii.

I. SAVA

Scînteia tineretului — Sport

FOTBALIŞTI IN OFSEID

Atractivă prin confruntarea directă a două dintre cele mai bune formaţii de fotbal din ţară, partida vedetă a cuplajului din Bucureşti: Rapid — Dinamo, a creat stadionului 23 August o atmosferă autentică pentru meciurile internaţionale.

În ce fel a corespuns pînă la sfîrşit acest meci cerinţelor zecilor de mii de spectatori? Cert este un lucru: suporterii Rapidului au plecat cu inima împăcată, pentru că echipa preferată a învins într-un duel mult aşteptat, pentru că băieţii din Giuleşti confirmă cu fiecare meci un start bun.

Din cele 4 formaţii care au evoluat în cuplajul din Bucureşti doar Rapid a reuşit să înscrie două puncte, singura echipă de altfel despre care se poate spune că a vrut şi a jucat fotbal.

Să lăsăm observaţiile de ordin tehnic-tactic, cauzele înfrîngerilor, pe seama specialiştilor, conducătorilor formaţiilor care au evoluat cu totul necorespunzător.

În ceea ce ne priveşte dorim să insistăm din nou asupra comportării nesportive a unora dintre jucătorii din prima noastră categorie de fotbal. Sportivi consacraţi, apreciaţi nu o singură dată pentru talentul lor, pentru calităţile tehnice dovedite de-a lungul anilor, nu reuşesc să întregească calităţile de fotbalist prin respectarea unor elementare norme de disciplină: respectul faţă de partener, faţă de zecile de mii de spectatori şi, bineînţeles, faţă de arbitru. Aceste cerinţe indispensabile conduitei unui sportiv sînt adesea uitate în vestiare şi înlocuite cu atitudini străine sportului nostru.

Sorin Avram, Dumitru Nicolae (Steaua), Popa şi Ivan (Dinamo) ca să amintim doar pe cîţiva dintre fotbaliştii selecţionaţi în lotul reprezentativ şi care ar trebui să fie un model de comportare cu adevărat sportivă, au fost duminică reprobaţi în repetate rînduri de public pentru lovirea intenţionată a adversarilor. Arbitrul meciului Rapid-Dinamo a fost nevoit să întrerupă de renumărate ori partida pentru a chema la ordine pe Ivan sau Popa. Admonestarea verbală sau scrisă (în această partidă, arbitrul a umplut cîteva pagini cu numele jucătorilor indisciplinaţi) aruncă o lumină cu totul nefavorabilă asupra comportării ambelor echipe, ilustrează carenţele în munca de educaţie a sportivilor cluburilor respective.

Este, de asemenea, de neînţeles cum sînt tolerate atitudini ca ceea a lui Sorin Avram care-şi permite să apostrofeze coechipierii cu epitete grosolane (pentru cei care n-au auzit reproducem expresia rostită cu insistenţă de Sorin Avram, — „măi, boule!" —, expresie jenant de transcris, dar o facem pentru că poate citind-o acel cel ce o „practică" pe teren va renunţa la ea. Despre Sorin Avram ca şi despre ceilalţi, care sînt recidiviştii cunoscuţi, am mai scris-şi-am vrea, acum să fie pentru ultima oară.

O dată pentru totdeauna trebuie înţeles că stadionul, populat duminică de duminică cu amatori de spectacole fotbalistice, nu este un loc de dispută nesportivă, de rezolvarea unor rivalităţi personale cu expresii şi gesturi reprobabile, deloc fireşti pentru sportivii noştri.

Socotim că este şi de astă dată cazul ca federaţia de fotbal, cluburile să intervină prin măsuri foarte drastice de sancţionare a jucătorilor vinovaţi. Asemenea cazuri grave de abateri de la disciplină mai sînt întîlnite pe stadioane şi pentru că federaţia de fotbal, cluburile respective n-au dovedit cuvenita receptivitate la apelurile presei iar deseori cînd au intervenit, au acordat sancţiuni uşoare şi după cum se vede fără eficienţă.

Prea arareori, numai în cazul unor suspendări de lungă durată şi, aproape exclusiv la fotbal s-au făcut cunoscute publicului prin presă sancţiunile sau măsurile luate de conducerile cluburilor sau federaţiile de specialitate. Şi lucrul nu e normal. Socotim că publicarea unor asemenea măsuri (deci mai întîi luarea lor) ar avea un rol însemnat în evitarea „incidentelor" pe care sîntem încă nevoiţi să le constatăm şi consemnăm pe terenurile de sport.

Răul trebuie tăiat din rădăcină pentru a nu mai putea genera sub nici o formă lipsa de respect faţă de partener, arbitru şi spectatori.

VASILE RANGA

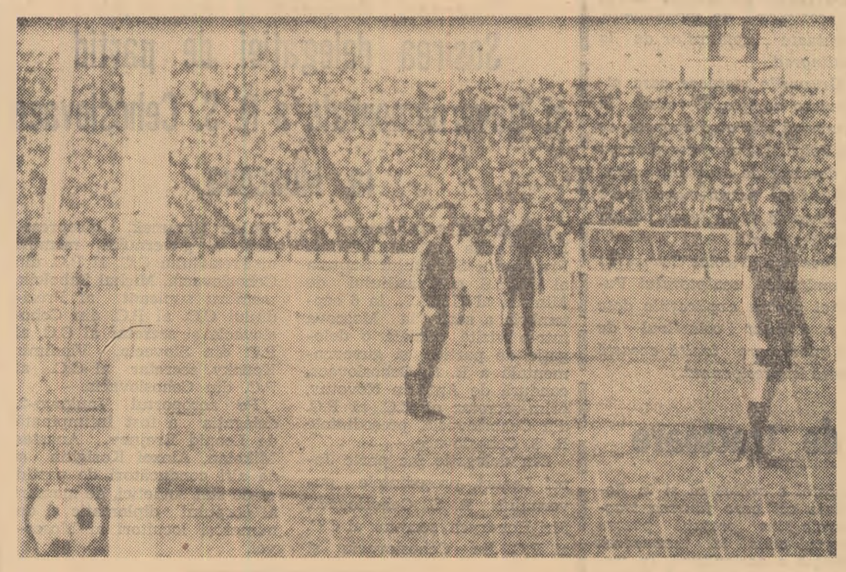

Consternare la poarta dinamovistă...

Turneul „speranţelor olimpice" la box

„Speranţele olimpice" din 6 ţări: U.R.S.S., R.S.F. Iugoslavia, R. D. Germană, R. P. Ungară, R. P. Bulgaria şi Republica Socialistă România s-au întîlnit pe ringul stadionului Republicii. În cinci reuniuni îşi vor disputa întîietatea în examene care trebuie să confirme talentul şi perspectivele pentru Mexic.

La acest turneu internaţional organizat din iniţiativa federaţiei noastre de specialitate alături de formaţii în componenţa cărora se află boxeri de certă perspectivă (ne referim la sportivii sovietici, iugoslavi şi bulgari), prezentăm două garnituri alcătuite din nume foarte puţin cunoscute (excepţie doar Buzuliuc, Covaliov, Trandafir, şi Mihai Dumitrescu).

Reuniunea inaugurală s-a dovedit de bun augur, în ring evoluînd boxeri care au furnizat meciuri pasionante, disputate la un bun nivel tehnic. A doua gală a confirmat şi ea utilitatea acestui turneu, îndeosebi pentru evoluţia „speranţelor" noastre.

Am solicitat în consecinţă părerile unor specialişti ai noştri: NICOLAE LINCA şi ION POPA.

Nicolae Linca:

„Aşteptăm mai mult de la boxerii noştri. E drept, unii dintre ei Stanef, Pop, Motoc şi în parte Niculescu, ne îndreptăţesc aşteptările. De bună seamă mai putem acorda şi altora laude. Mi se pare că încă de pe acum trebuie să privim cu exigenţă deplină evoluţia sportivilor noştri pe care-i pregătim pentru olimpiadă. Şi primele impresii de la acest turneu sînt de multe ori nefavorabile: aproape toţi boxerii noştri prezenţi în acest turneu sînt deficitari la capitolul rezistenţă fizică. După numai o repriză se întorc în colţul ringului cu un mare grad de oboseală de parcă ar fi boxat 10—12 runduri. Există o singură explicaţie: pregătirea fizică este necorespunzătoare. De aceea în repriza a II-a ei „înoată" pe ring, lovesc în asalturi, la întîmplare, adversarul. Deficienţa aceasta influenţează, inevitabil, în dezvoltarea altor calităţi necesare boxerilor: îmbogăţirea bagajului de cunoştinţe tehnice, tactice, practicarea în ultimă instanţă a unui box spectaculos, tehnic.

O asemenea deficienţă surprinde, dacă ne gîndim că în urmă cu cîţiva ani boxerii noştri excelau printr-o bună condiţie fizică".

Ion Popa:

„Cele două formaţii care ne reprezintă în acest turneu cuprind boxeri foarte tineri, dotaţi cu remarcabile calităţi fizice care trebuie în continuare dezvoltate (cu accent pe condiţia fizică, pe o rezistenţă mai mare în timp care să depăşească cele trei reprize).

O problemă care continuă să rămînă deschisă este cea referitoare la îmbogăţirea cunoştinţelor tehnice, la varietatea şi eficacitatea loviturilor. Stanef ca şi Gîju sînt realmente talentaţi, foarte mobili în ring, punctează prin excelenţă dar nu şi eficace. Să nu se creadă că sînt pentru loviturile decisive care aduc din primul minut K. O. Dar aşa cum în fotbal golurile decid victoria, în box punctele clare, spectaculoase hotărăsc soarta unui meci.

În formarea „speranţelor" noastre avem nevoie şi de mai multă răbdare. Talente care se afirmă sînt adesea supraselicitate şi se pierd pe drum. Un exemplu: Constantinescu, înaintea acestui turneu a susţinut partide foarte dificile, aici, de asemenea. E adevărat talentul se confirmă prin examene grele, dar cu grijă şi răbdare. Victoriile prea timpurii dăunează creşterii tinerilor boxeri".

★

În a treia gală, prima din semifinale, reprezentanţii noştri au evoluat în revenire de formă, iar cinci dintre ei: Pop, Gruiescu, Stanef, Dumitrescu, Dobre s-au calificat în turul următor. O menţiune aparte pentru Mihai Dumitrescu, un pugilist tehnic şi inteligent.

Turneul speranţelor olimpice acum în plină desfăşurare ne va oferi în celelalte reuniuni prilejul unor concluzii mai ample, un bilanţ al comportării boxerilor români pe care ni-l dorim fără îndoială pe deplin favorabil.

R. VASILE

P.S. O notă bună organizatorilor şi I.E.B.S. care au reuşit să asigure condiţii optime de vizionare a meciurilor acestui turneu, ceea ce este de fapt o plăcută invitaţie adresată amatorilor sportului cu mănuşi (pentru care precizăm: ultimele reuniuni, în zilele de 7 şi 9 septembrie la orele 19, în potcoava stadionului Republicii).

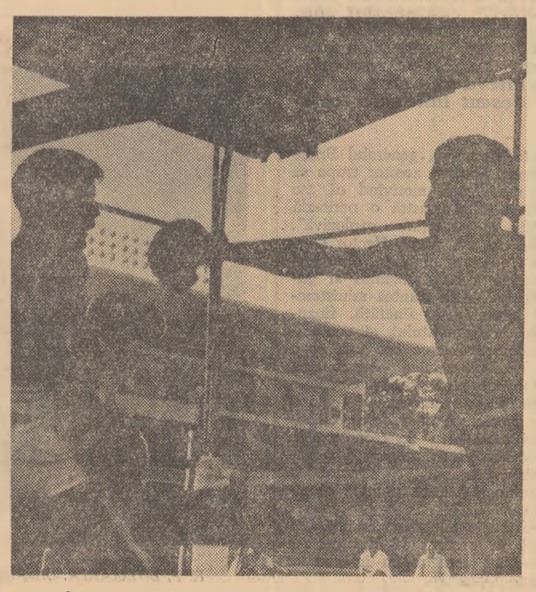

O secvenţă din turneul „speranţelor olimpice".
Fotografiile: VASILE RANGA

● În vederea meciului cu Cehoslovacia, de la 19 septembrie, din preliminariile campionatului mondial de fotbal, campionatul republican a fost întrerupt, pentru a se oferi posibilitatea pregătirii formaţiei ţării noastre. La 8 septembrie, lotul reprezentativ va susţine la Frankfurt pe Main o partidă de verificare în compania formaţiei Eintracht din prima ligă a campionatului R. F. Germane.

Lotul, care cuprinde, printre alţii, pe M. Ionescu, Haidu, Popa, Nunweiller III, Solomon, Hălmăgeanu, Greavu, D. Popescu, Lereter, Pircălab, Ivansuc, Badea, Mateianu, Ţîrlea, Sorin Avram, a plecat ieri pe calea aerului în R. F. Germană.

● Într-un meci, contînd pentru „Cupa Balcanică" la fotbal, echipa Olimpiakos Pireu a întrecut formaţia iugoslavă Vardar Skoplje cu scorul de 1—0 (0—0).

Vedere generală a noii Fabrici de produse lactate din Galaţi.

URMĂRI DIN PAG. I

Tur de orizont în lumea pasiunilor

Avem însă greutăţi: trebuie mai întîi să-i deprindem pe copii cu unele noţiuni de desen tehnic (ar fi foarte bine dacă programa şcolară ar cuprinde — în clasele V—VIII — noţiuni elementare de desen tehnic).

● Prof. GHEORGHE ANGHEL — conducătorul cercului de navomodele:

— Şi cercul de navomodele cuprinde aproape 300 de elevi. Începătorii execută din carton bărci pescăreşti de diferite tipuri: „Delfin", „Fulger" — şi un model mai complicat — Spărgătorul de gheaţă atomic. După şase săptămîni încep lucrul pe placaj. Nu avem însă decît 2—3 planuri, foarte vechi. Am încercat să reducem la scară cîteva planuri executate la Şantierul naval din Galaţi; se cere însă o mare cantitate de muncă şi o mare cantitate de timp.

...Antrenarea copiilor în cercuri tehnice nu trebuie să aibă drept scop... ocuparea timpului acestora. Scopul este cu totul altul: dezvoltarea gîndirii tehnice, a fanteziei, a pasiunii pentru tehnică. Activitatea acestor cercuri ar trebui să aibă, credem, un caracter de anticipaţie: elevii să construiască în aceste cercuri modelele viitorului. Nu înţelegem ce caută în atelierele respective planuri din 1956? De asemenea, de ce lipsesc planurile unor ambarcaţiuni sportive: iahturi, şalupe de agrement, hidroglisoare. U.C.F.S. de trei ani promite că va realiza aceste planuri dar... întîrzie să-şi respecte promisiunea. Poate că revista „Sport şi tehnică" ar avea aici un cuvînt de spus.

★

Sîntem de părere că la Casa pionierilor din Galaţi există posibilitatea înfiinţării unor noi cercuri tehnice: auto, radio, electrotehnică, construcţii feroviare. Repetăm: există posibilitatea. Conducerea Casei pionierilor va trebui să manifeste însă mai multă preocupare în această privinţă. Cît despre necesitatea organizării unui număr cît mai mare de asemenea cercuri este edificatoare afirmaţia tov. profesor Gheorghe Anghel:

— Conduc de 10 ani cercul de navomodele al Casei pionierilor. În aceşti ani, mulţi copii au deprins aici pasiunea pentru construcţiile de nave. Astăzi, peste 80 la sută dintre ei sînt fie studenţi la secţia de construcţii navale a Institutului politehnic, fie muncitori, tehnicieni sau ingineri la Şantierul Naval.

Comentariile sînt de prisos.

„Zilnic un hectar în plus cu fiecare tractor"

cîteva zile arăturile pe suprafeţele care vor fi însămînţate cu grîu. Această lucrare a fost terminată şi în cooperativele agricole din comunele Topraisar, Lanurile, Movilişa, Amzacea şi Straja. Azi se trag ultimele brazde în celelalte patru unităţi deservite de S.M.T. Topraisar. Iată, deci, efectul concret al unei iniţiative valoroase.

Dar acţiunile cele mai rodnice iniţiate de organizaţiile U.T.C. pentru sporirea în continuare a producţiei de grîu şi apreciate în mod deosebit de organizaţiile de partid şi de conducerile unităţilor se referă la fertilizare. Preşedintele consiliului agricol raional aprecia că în cooperativele agricole a existat posibilitatea fertilizării cu îngrăşăminte organice a unei suprafeţe de peste 5 400 de hectare tocmai pentru faptul că înainte de începerea arăturilor, la capetele solelor se găseau depozitate în platforme circa 120 000 tone de gunoi de grajd. În cea mai mare parte aceste îngrăşăminte au fost transportate de tineri în tot cursul anului, atunci cînd atelajele au fost mai puţin solicitate. Dar, în această perioadă, au fost fertilizate şi 22 717 hectare cu superfosfat şi azotat. Unităţile nu au dispus însă de maşini pentru împrăştierea îngrăşămintelor chimice. Organizaţiile U.T.C. din multe cooperative agricole de producţie, cunoscînd această situaţie, au întreprins acţiuni deosebit de utile. La cooperativa agricolă din Negru Vodă, de exemplu, organizaţia U.T.C. a antrenat zilnic cîte 70 de tineri care au efectuat manual această lucrare.

În aceste zile, în cooperativele agricole de producţie şi S.M.T. se fac ultimele pregătiri în vederea însămînţării grîului. Se selectează şi se tratează sămînţa, se revizuiesc ultimele semănători.

În ziua de 3 septembrie era selectată o cantitate de aproape 9 000 tone de grîu din cele 9 238 tone necesare pentru însămînţări. Pentru întreaga cantitate au fost eliberate buletine roşii de analiză. Astfel, la data stabilită de specialişti, semănatul poate începe chiar din prima zi cu toate forţele.

INFORMAŢII

La Ministerul Comerţului Exterior a avut loc în ziua de 6 septembrie semnarea acordului pe termen lung privind schimburile comerciale pe perioada 1966—1969 şi a acordului de colaborare economică, industrială şi tehnică între Republica Socialistă România şi Italia.

Acordurile au fost semnate din partea României de Gheorghe Cioară, ministrul comerţului exterior, iar din partea Italiei de Bernardo Mattarella, ministrul comerţului exterior.

★

Cu prilejul sărbătorii naţionale a Bulgariei, Comitetul de Stat pentru Cultură şi Artă a organizat luni seara, la cinematograful „Republica" din Capitală, un spectacol de gală.

★

Cu prilejul celei de-a XXI-a aniversări a victoriei revoluţiei socialiste în Bulgaria, la Fabrica de încălţăminte „Carmen" din Capitală a avut loc luni după-amiază o adunare festivă la care au participat muncitori, ingineri, tehnicieni.

★

La Casa de cultură din Tîrgovişte a avut loc o seară culturală, dedicată prieteniei româno-coreene, la care au participat numeroşi oameni ai muncii din întreprinderile şi instituţiile oraşului.

★

Luni a început în Capitală primul curs de histoenzimologie în scopul aprofundării problemelor privind biologia cordului şi a arterelor. Cursul organizat de Uniunea Societăţilor de Ştiinţe Medicale se bucură de participarea unor profesori şi medici de specialitate din Bulgaria, R.P.D. Coreeană, Franţa, R. D. Germană, Grecia, Italia, Ungaria, Uniunea Sovietică.

★

O delegaţie condusă de Ştefan Bălan, ministrul învăţămîntului, a părăsit Capitala luni după-amiază pentru a participa la lucrările Congresului mondial pentru lichidarea analfabetismului, convocat de U.N.E.S.C.O., care va avea loc la Teheran între 8—19 septembrie.

★

Luni seara a sosit în Capitală prof. H. Janne, preşedintele Consiliului ştiinţific al Institutului de sociologie din Bruxelles, care va vizita instituţii de învăţămînt din ţara noastră.

(Agerpres)

de peste hotare

DELEGAȚIA DE PARTID ȘI GUVERNAMENTALĂ A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA LA VOLGOGRAD

(Urmare din pag. I)

ției de partid și guvernamentale a Republicii Socialiste România. Se văd pancarde pe care sînt scrise urările: „Salut frățesc oamenilor muncii din Republica Socialistă România", „Salut fierbinte solilor poporului frate român!", „Trăiască prietenia sovieto-română!".

Vizitarea orașului-erou

În după-amiaza zilei de 6 septembrie, la puțin timp după sosirea în oraș, delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, a vizitat unele monumente istorice ale orașului-erou.

Coloana de mașini a străbătut bulevardele orașului. Oaspeții au fost salutați cu cordialitate de locuitori.

Volgogradul, oraș cu peste 740 000 de locuitori, se întinde cu suburbiile sale — adevărate orășele satelite — de-a lungul marelui fluviu, pe o distanță de 72 km. El a cunoscut în anii de după război un avînt impresionant. Orașul are peste 150 întreprinderi, unele de o mare însemnătate pentru economia Uniunii Sovietice, în care se produc tractoare, nave fluviale, produse chimice, energie electrică, utilaj petrolier, mașini agricole. Volgogradul este, de asemenea, unul din centrele culturale importante ale țării. Ridicat din ruinele lăsate de cel de-al doilea război mondial, el a devenit unul din centrele culturale importante ale țării. Anual se dau aici în folosință populației aproximativ 9 000 de apartamente.

După ce a vizitat Piața Eroilor căzuți în luptele glorioase de la Stalingrad și a făcut un scurt popas pe malul Volgăi, membrii delegației și persoanele care-i însoțesc se opresc apoi în Piața V. I. Lenin. Monumentul marelui conducător este străjuit de colonade așezate în semicerc. Dincolo de ele se află casa sergentului Pavlov, care a rezistat cu un mănunchi de oameni, complet izolați de unitatea lor, atacurilor îndîrjite ale unui inamic mult superior numericește. Dușmanul nu a putut trece. Simbolic, reconstrucția orașului-erou a început cu casa sergentului Pavlov. Îndreptîndu-se spre nordul orașului, spre movila lui Mamai, delegația română trece pe lîngă o veche moară transformată în monument istoric, unde se va ridica Muzeul militar al orașului.

Delegația vizitează movila lui Mamai. Aici a fost punctul central al frontului de la Stalingrad, devenind legendar pentru eroismul și dîrzenia apărătorilor orașului în luptele împotriva cotropitorilor fasciști.

Oaspeții sînt conduși de sculptorul sovietic Evgheni Vucetici, conducătorul grupului de sculptori și arhitecți care înalță pe această colină un complex de monumente, închinate luptătorilor de la Stalingrad.

Grupurile statuare care alcătuiesc complexul redau în marmură și piatră epopeea de pe Volga. Întregul complex va fi dominat de o statuie uriașă înfățișînd patria-mamă, care își cheamă fii la lupta pentru victoria finală.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a mulțumit sculptorului Vucetici pentru explicațiile date și a felicitat colectivul de sculptori care înalță această operă impresionantă.

Vizita și mitingul de la Uzinele de tractoare

De numele Volgogradului este legată, de asemenea, cea mai mare parte a producției de tractoare din Uniunea Sovietică. Muncitorii uzinei de tractoare au primit luni după-amiază vizita delegației de partid și guvernamentale a Republicii Socialiste România, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu. La intrarea în uzină, pavoazată cu drapelele românești și sovietice, cu lozinci în cinstea poporului român, membrii delegației sînt salutați de I. F. Sinițin, președintele Consiliului economiei naționale Volgograd, V. A. Semionov, directorul uzinei, precum și de un mare număr de muncitori și tehnicieni ai uzinei, care aplaudă cu căldură și flutură drapele românești și sovietice.

Acest prim vlăstar al industriei sovietice de tractoare a început să producă în iunie 1930. De la tractorul nr. 1 și pînă la al 700 000-lea, cîte au ieșit pînă acum pe porțile acestor uzine, este o cale lungă de perfecționări tehnice din care a rezultat ultimul tip ce se montează acum în uzină — tractorul Diesel „DT 75".

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți membri ai delegației au vizitat secțiile principale ale uzinelor, unde cadre tehnice de conducere au dat explicații amănunțite despre procesul de producție. Ei s-au oprit în fața benzii de montaj și a unui tractor finisat, unde li s-au prezentat perfecționările tehnice ale noului tractor produs de uzină. Pe întregul parcurs străbătut prin secțiile uzinei, oaspeții au fost salutați cu căldură de muncitorii, inginerii și tehnicienii uzinei. Membrii delegației au participat apoi la mitingul închinat prieteniei româno-sovietice. Mitingul, care a avut loc în noua hală de montaj a uzinei și la care au participat mii de constructori de tractoare, a fost deschis de E. V. Rudakovski, secretarul Comitetului de partid din uzină, care a transmis reprezentanților poporului român un cald salut din partea constructorilor de tractoare.

Au luat apoi cuvîntul directorul uzinei V. A. Semionov, comsomolista E. Korsukova, inginerul V. Karghin, care au împărtășit membrilor delegației din munca și viața acestui harnic colectiv, din preocupările lui pentru continua îmbunătățire a calității tractoarelor și au transmis un salut prietenesc poporului român și urări de noi și mari succese în munca sa de construcție socialistă.

A luat apoi cuvîntul A. I. Șitov, prim-secretar al Comitetului orășenesc Volgograd al P.C.U.S. După ce a salutat sosirea la Volgograd a delegației de partid și guvernamentale a Republicii Socialiste România, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, el s-a referit la marile succese dobîndite de poporul român, sub conducerea Partidului Comunist, în cei 21 de ani care au trecut de la eliberarea țării.

Oamenii muncii din Volgograd, a continuat vorbitorul, au urmărit cu mare interes lucrările celui de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român, care a marcat o nouă etapă în dezvoltarea României socialiste.

Evocînd faptele de eroism ale ostașilor sovietici, săvîrșite aici, pe malul Volgăi. A. I. Șitov s-a referit apoi la reconstrucția orașului, la succesele obținute de locuitorii lui. În încheiere, el a transmis poporului român cele mai călduroase salutări și urări de noi succese în construcția socialistă.

Luînd cuvîntul, tovarășul Gheorghe Apostol, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a mulțumit în numele delegației pentru primirea cordială care i-a fost făcută în orașul Volgograd și pretutindeni pe unde a trecut, pentru calda ospitalitate cu care a fost întîmpinată la tot pasul. Noi considerăm toate acestea drept o expresie a prețuirii pe care oamenii sovietici o acordă țării noastre, poporului român, muncii și succeselor sale, a spus vorbitorul; ele sînt o manifestare a legăturilor frățești și colaborării dintre popoarele, țările și partidele noastre.

Îngăduiți-ne ca de la această tribună să vă adresez dv și tuturor cetățenilor orașului Volgograd un fierbinte salut din partea delegației noastre, a Partidului Comunist Român și să vă transmitem mesajul de prietenie al tuturor oamenilor muncii din România Socialistă. Sîntem încredințați că vizita noastră aici, întîlnirile cu populația orașului, cu conducătorii organizațiilor dv de partid reprezintă o contribuție la cauza prieteniei care ne leagă.

Este pentru noi un prilej de bucurie să vizităm orașul-erou Volgograd. Aici, pe Volga, în anii grei ai intervenției imperialiste și ai războiului civil, au fost zdrobite forțele întunecate care încercau să stingă flacăra marelui Octombrie. Aici, pe Volga, în anii celui de-al doilea război mondial, armatelor fasciste cotropitoare le-a fost dată o lovitură nimicitoare, de o covîrșitoare importanță pentru obținerea victoriei finale asupra Germaniei hitleriste.

Referindu-se în continuare la faptele de vitejie ale locuitorilor Stalingradului, tovarășul Gheorghe Apostol a spus: Eroismul fără egal al luptătorilor de la Stalingrad devenise un simbol însuflețitor pentru patrioții din multe țări, care luptau animați de idealurile salvării omenirii de robia fascistă.

Ne este binecunoscută abnegația cu care locuitorii Volgogradului, sprijiniți de întregul popor sovietic, au muncit pentru a reface orașul și a-l ridica din ruine, a-i da frumusețea și strălucirea, demne de tradițiile sale eroice.

Astăzi, a spus în continuare vorbitorul, Volgogradul, puternic centru industrial, aduce o contribuție de seamă la potențialul economic al Uniunii Sovietice. Împreună cu întreaga țară, orașul trăiește din plin intensa activitate creatoare ce caracterizează opera de construcție comunistă din patria dumneavoastră. Ne-a făcut plăcere să ne întîlnim cu oamenii muncii din orașul dv., care dau viață cu entuziasm și pasiune sarcinilor trasate de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. Înfăptuind cu succes prevederile planului șeptenal, muncitorii din Volgograd sporesc necontenit puterea industrială a orașului lor, își dezvoltă și modernizează producția.

După ce a subliniat sprijinul dat de constructorii de tractoare din Volgograd la mecanizarea agriculturii sovietice, tovarășul Gheorghe Apostol a arătat că și în România cei care făuresc tractoarele sînt prețuiți pentru aportul adus la înzestrarea tehnică a agriculturii. În trecut, a spus vorbitorul, România, deși țară cu un pronunțat caracter agrar, nu avea o producție proprie de tractoare și mașini agricole. Astăzi constructorii din orașul Brașov, care în urmă cu mai puțin de două decenii făureau primul tractor românesc, aduc o importantă contribuție la dezvoltarea agriculturii noastre socialiste și satisfacerea altor nevoi ale economiei naționale.

Vorbitorul a arătat că Congresul al IX-lea al Partidului a adoptat un plan cincinal și un plan de zece ani de valorificare a resurselor energetice și de electrificare a țării. Înfăptuirea lor va asigura continuarea, pe o treaptă mai înaltă, a procesului de desăvîrșire a construcției socialiste, înaintarea țării spre noi culmi ale civilizației.

Referindu-se în continuare la importanța deosebită pe care o are întărirea continuă a unității țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, pe baza principiilor marxist-leninismului, ale internaționalismului proletar, vorbitorul a spus că Partidul Comunist Român consideră că există condițiile realizării acestui obiectiv, pentru că ceea ce unește țările socialiste, partidele comuniste este infinit mai puternic decît deosebirile de vederi și divergențele care pot să apară.

Dezvoltarea relațiilor dintre țările socialiste, a spus el, are o covîrșitoare însemnătate pentru întregul nostru sistem mondial și pentru fiecare țară socialistă în parte. Ea este menită totodată să ofere popoarelor asuprite, care aspiră spre o dezvoltare de sine stătoare, un model de relații bazate pe principiile respectării suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, să sporească forța de atracție a socialismului.

Înfăptuind politica Partidului Comunist Român, statul nostru depune toate eforturile pentru a contribui la menținerea și apărarea păcii în lume, își manifestă solidaritatea cu popoarele care luptă pentru eliberarea națională și socială.

În încheierea cuvîntării sale tovarășul Gheorghe Apostol a spus: Îngăduiți-ne să vă mulțumim încă o dată pentru primirea caldă pe care ne-ați făcut-o și să vă urăm din toată inima realizări mereu mai mari în construirea comunismului în patria dv., sub conducerea încercată a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

★

Constructorii de tractoare au oferit în dar tovarășului Nicolae Ceaușescu un tractor în miniatură, cu motor și atelaje în funcțiune.

Luînd cuvîntul, tovarășul Nicolae Ceaușescu a mulțumit constructorilor de tractoare pentru primirea frățească și prietenească, subliniind că aceasta constituie o manifestare a prietenici româno-sovietice. Felicitîndu-i pentru succesele dobîndite, tovarășul Nicolae Ceaușescu a urat muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor uzinei noi succese în muncă, fericire și victorie în construcția comunismului.

R. P. D. COREEANĂ. — Aspect de la Expoziția de artă fotografică românească, deschisă la Phenian.

Sosirea delegației de partid și guvernamentale a R. S. Cehoslovace la Moscova

MOSCOVA 6 (Agerpres). — La invitația C.C. al P.C.U.S., Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., la 6 septembrie a sosit la Moscova într-o vizită oficială o delegație de partid și guvernamentală a R. S. Cehoslovace, condusă de Antonin Novotny, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, președintele R. S. Cehoslovace.

Din delegație fac parte Jozef Lenart, președintele guvernului R. S. Cehoslovace, Jiri Hendrych, secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia și Otakar Simunek, vicepreședinte al guvernului, membri ai Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, Michal Sabolcik, membru supleant al Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia și secretar al C.C. al P.C. din Slovacia, Vladimir Koucky, secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia.

Pe aeroportul Vnukovo-2, delegația a fost întîmpinată de Leonid Brejnev, Anastas Mikoian, Alexei Kosîghin și de alți conducători de partid și de stat sovietici, de membri ai corpului diplomatic și de numeroși locuitori ai Moscovei.

Republica Dominicană

Imbertiștii amenință cu reluarea ostilităților

În timp ce președintele guvernului provizoriu dominican, Hector Garcia Godoy, își continuă consultările în vederea completării cabinetului său, postul de radio de la baza San Isidro a făcut cunoscut că lideri militari ai fostei junte demisionate a lui Imbert Barreras ar fi hotărît să reia ostilitățile afirmînd că „în cele cîteva zile care au urmat instalării lui Godoy a crescut influența forțelor constituționaliste".

Aceste amenințări ale imbertiștilor cu reluarea ostilităților vin, potrivit agenției U.P.I., în momentul cînd acordul de dezarmare a părților în conflict se află în impas — fiecare din acestea așteptînd ca partea adversă să depună mai întîi armele. Fosta junta militară a lui Imbert deține în prezent încă importante poziții în partea de nord a orașului Santo Domingo unde, potrivit agenției U.P.I., au fost arestați mai mulți constituționaliști care au revenit la familiile lor din această parte a orașului. Pe de altă parte, trupele fostului guvern constituționalist au anunțat că nu vor depune armele atîta timp cît trupele imbertiste nu se vor retrage din sectorul ocupat la Santo Domingo. Agențiile de presă informează, de asemenea, că șeful trupelor americane de ocupație aflate la Santo Domingo, generalul Bruce Palmer, a cerut acestor trupe să fie mobilizate, motivînd că „se află în fața noastră o perioadă critică și potențial explozivă".

Pe de altă parte, Hector Garcia Godoy a anunțat duminică numirea a cinci membri ai guvernului — în fruntea ministerelor agriculturii, sănătății, finanțelor, învățămîntului, și comunicațiilor. Problema cea mai greu de rezolvat rămîne desemnarea șefului forțelor armate. Godoy a format, de asemenea, o echipă de specialiști în vederea elaborării unui plan de reconstrucție a economiei, în prezent dezorganizată și ruinată, ca urmare a îndelungatei crize politice dominicane.

Ultimele telegrame anunță că pînă în prezent 13 țări au recunoscut noul regim instalat la Santo Domingo.

După aproape opt săptămîni de criză guvernamentală, în Grecia au început să se vadă semnele unei oarecari reglementări. La prima vedere, soluția la care s-a ajuns pare surprinzătoare. Papandreu a acceptat propunerea privitoare la organizarea alegerilor de către partidul de dreapta E.R.E. după ce acestuia i se va încredința formarea guvernului.

Fostul premier Papandreu și-a motivat în felul următor neașteptata sa hotărîre. Nici un guvern — a spus el — nu poate fi constituit de actualul parlament. Nu rămîne deci decît o singură soluție: alegeri cu un guvern de afaceri. Soluția neavînd însă acordul altor partide, Uniunea de centru acceptă, în interesul național, ca un guvern al Uniunii național-radicale (E.R.E.) să organizeze alegerile. Sîntem convinși, a ținut el să sublinieze, că condițiile elementare permit asigurarea libertății acestor alegeri. Uniunea de centru este sigură că atașamentul de nezdruncinat al poporului față de democrație va face ca partidul său primească o largă majoritate în Parlament.

La această soluție s-a ajuns în urma unor întrevederi care au avut loc între Papandreu, liderul Uniunii de centru, și Canellopoulos, liderul partidului de dreapta Uniunea național radicală, după reuniunile Consiliului de coroană ținute în cursul săptămînii trecute. Din dezbaterile consiliului a reieșit că nu poate fi pusă în practică nici o soluție care ar pleca de la luarea în considerare a diverselor combinații de fracțiuni parlamentare. Un guvern format din politicieni ai Uniunii de centru, sprijinit de partidul de dreapta, nu mai putea fi prevăzut din cauza celor două eșecuri anterioare. S-a mai vorbit despre eventualitatea unui guvern compus din politicieni ai centrului și ai dreptei. Un asemenea guvern nu a fost încercat pentru că și el s-ar fi izbit de aceleași dificultăți. Dizidenții din Uniunea de centru nu ar fi putut forma o majoritate parlamentară împreună cu deputații partidului E.R.E.

Înțelegerea Papandreu-Canellopoulos

Încercările ulterioare de a se accentua sciziunea din partidul de centru nu au dus la nici un rezultat. Însărcinarea unui alt politician cu formarea unui nou guvern nu mai putea fi luată în considerare. Regele a declarat la ultima ședință a Consiliului de coroană că așteaptă ca partidele singure să ajungă la o înțelegere și că el nu va lua o nouă inițiativă. Datorită faptului că Papandreu era arbitrul situației era deci de presupus că în culisele vieții politice grecești, se va căuta o nouă formulă, originală, menită să scoată criza din impas. Nu s-a mai mers pe linia găsirii unor politicieni care să abandoneze tabăra lui Papandreu ci forțele de dreapta s-au adresat direct acestuia.

Căutarea noii formule se impunea și din alte considerente decît acelea legate direct de formarea unui nou guvern. Este vorba despre caracterul pe care începuseră să-l capete manifestațiile populare. În timpul turneului politic pe care Papandreu l-a întreprins în diferite regiuni ale țării, masele populare au depășit revendicările inițiale care se refereau la formarea unui guvern Papandreu sau efectuarea alegerilor în termen de 45 de zile. În cursul manifestațiilor se exprimau tot mai multe cereri cu caracter social și era tot mai insistent pusă în discuție problema monarhiei. De bună seamă că evoluția evenimentelor îngrijora cercurile guvernante ale țării. Era evident că în orice moment situația putea să le scape de sub control.

În același timp, unele surse afirmă că însuși Papandreu ar fi dorit o terminare rapidă a crizei pentru ca să pună capăt tendințelor centrifuge din formația sa politică. În aceste condiții se pare că existau unele elemente care să permită găsirea unui compromis menit să satisfacă una dintre principalele cereri ale lui Papandreu: organizarea unor noi alegeri.

Ce se ascunde în spatele înțelegerii dintre Papandreu și Canellopoulos? Pentru moment este dificil de spus care au fost garanțiile pe care le-a oferit liderul partidului de dreapta cu privire la ținerea alegerilor și desfășurarea lor liberă. În orice caz, în cîteva declarații publice, Canellopoulos și-a precizat punctul lui de vedere cu privire la evoluția viitoare a situației. El a declarat că este gata să-și ducă la îndeplinire sarcina de a forma guvernul și de a organiza alegerile cu condiția ca să nu i se limiteze în nici un fel activitatea pentru restabilirea ordinei. Deocamdată nu se poate ști exact ce înțelege liderul partidului de dreapta prin condițiile pe care le-a pus.

Soluția la care s-a ajuns nu este acceptată de toate forțele politice ale Greciei. Passalidis, președintele Comitetului Executiv al partidului E.D.A., și-a exprimat îndoiala asupra modului cum se vor desfășura alegerile. El a declarat că organizate de partidul de dreapta, alegerile vor fi frustrate și ar prezenta un pericol pentru democrație. Passalidis a cerut ca alegerile să fie organizate de „un guvern de afaceri".

Cu aranjamentul dintre Papandreu și Canellopoulos se încheie prima fază a crizei guvernamentale care a început la 15 iulie. Viitoarele zile ne vor arăta în ce măsură sînt trainice soluțiile adoptate pînă acum și modul în care opinia publică a primit hotărîrile celor doi lideri politici.

EUGEN PHOEBUS

Agravarea situației de la frontiera indo-pakistaneză

Agențiile de presă au anunțat luni că situația militară de la frontiera Indiei cu Pakistanul s-a agravat. Ministrul apărării al Indiei, Y. B. Chavan, a declarat la 6 septembrie în parlament că „trupele indiene au trecut granița de stat dintre India și Pakistan în regiunea Pundjab". După cum a declarat ministrul indian, scopul acestei acțiuni este „de a apăra granița indiană".

România la Tîrgul de la Alger

● *LA ALGER a avut loc deschiderea celui de-al II-lea Tîrg internațional la care participă peste 20 de țări printre care Republica Socialistă România. Tîrgul a fost deschis de șeful guvernului algerian, colonel H. Boummediene. El a vorbit despre situația din agricultura și industria Algeriei, precum și despre măsurile elaborate de guvern în aceste domenii.*

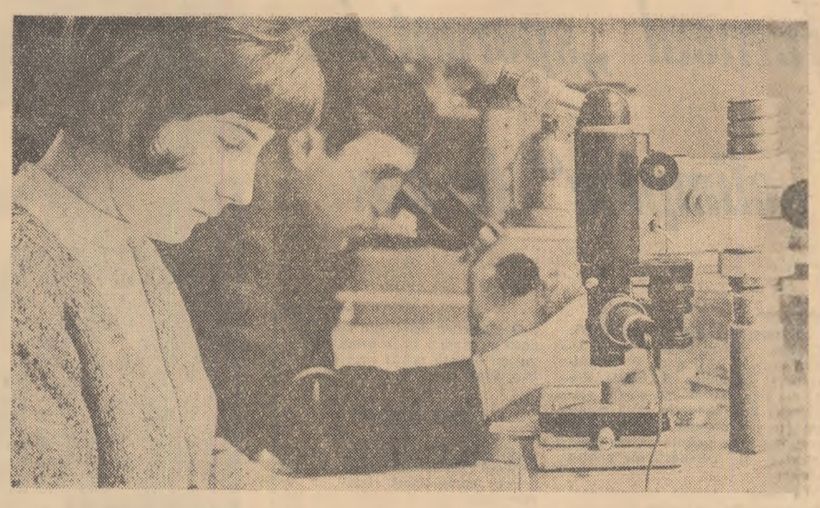

R. P. BULGARIA. Studenți ai Institutului Electrotehnic din Varna, la o oră de laborator

Toamna incertitudinii

Un neașteptat scurt circuit și întunericul și-a coborît cortina peste circul ambulant. Acrobații și-au întrerupt evoluția? Nu, n-a fost nevoie. Acrobațiile se petreceau la... tribună, căci spectacolul era electoral. Bezna a produs o clipă de emoție în asistență dar la tribună oratorul nu se arăta intimidat. Continua să vorbească, se agita în căutarea unor clasice efecte teatrale. Părea o mașinărie ce cu greu poate fi oprită...

Oratorul care la Cannes a suportat cu stoicism o sală cufundată în beznă era Tixier — Vignancour, exponent al dreptei care-l revendica pe Pétain iar mai tîrziu s-a identificat cu teroriștii din Organizația Armatei Secrete. La mai puțin de 100 de zile de întîlnirea alegătorilor francezi cu urnele, Tixier-Vignancour este — straniu și totuși real — singurul care pretinde oficial voturi spre a se putea instala la Elysée. Avocatul extremei drepte a colindat cu circul său mobil stațiunile de pe plajă, a rostit nenumărate discursuri, a organizat conferințe de presă în speranța că într-un sezon politic mort agitația sa va găsi o oarecare publicitate. Practic, acest candidat n-are nici o șansă. El va moșteni probabil voturile adepților poujadismului, deși dă asigurări că unul din patru alegători îl va urma („eu cred serios că pot conta, de pe acum, pe 25 la sută din voturile corpului electoral"). Obosit de „turneul plajelor", optimistul candidat se pregătește pentru un pelerinaj în... Vietnamul de sud, unde dacă nu poate recolta voturi contează, în schimb, pe înțelegerea lui Ky, generalul care și-a mărturisit admirația față de Hitler.

5 decembrie, ziua destinată alegerilor prezidențiale, se apropie vertiginos și adevărații protagoniști n-au intrat încă în scenă. Candidatura lui de Gaulle nu este o certitudine iar opoziția nu și-a desemnat nici ca candidații. Clarificările întîrzie, campania electorală începînd într-un mod surprinzător dacă ținem seama de importanța mizei aflată în joc. Este ceea ce **Le Monde** denumea „course de lenteur" (cursă de încetineală). De Gaulle nu pare grăbit să-și dezvăluie intențiile. Mulți se îndoiesc că după 9 septembrie, cînd va avea loc conferința de presă a președintelui, vom fi în măsură să stabilim exact dacă de Gaulle va cere sau nu reînnoirea mandatului său. Agenția **France Presse** afirma: „Se pare că generalul de Gaulle nu va face cunoscute intențiile sale chiar dacă va aborda în cursul conferinței de presă problema candidaturii lui în alegerile prezidențiale de la 5 decembrie". După agenția pariziană, chiar în anturajul președintelui nu există o opinie clară: „Astfel, expectativa continuă cu atît mai mult cu cît chiar în cercurile guvernamentale părerile miniștrilor privind prezentarea lui de Gaulle în alegeri sînt împărțite". De Gaulle se arată preocupat de un viitor mai îndepărtat. Frașa „după gaullism" îi provoacă griji și de aci ezitările sale. U.N.R. nu poate fi o moștenitoare sigură. Această grupare este eterogenă, elementul de legătură între oameni politici cu viziuni diferite fiind doar atașamentul față de președinte. Steagul gaullismului va fi încredințat actualului premier Pompidou? Mai mult s-a conturat intenția generalului de a-l înfățișa Franței pe Pompidou drept succesorul său. Dar operațiunea aceasta comportă riscuri de care de Gaulle este conștient. O părere care cîștigă teren este aceea că de Gaulle se va prezenta din nou în fața alegătorilor. Dar, cum scria o revistă franceză, „jocul rămîne deschis și poate, în consecință, rezerva orice surprize".

În așteptarea deciziei președintelui, eventualii săi adversari stau în rezervă, refuzînd orice preciziuni. Jocul lui de Gaulle pare să-i fi inspirat. Se vorbește destul de insistent despre candidatura lui Antoine Pinay însă acest versat om politic își alternează declarațiile creînd în jurul persoanei sale incertitudine. Dezmințirile categorice sînt urmate de asigurări că ar fi gata să răspundă solicitărilor națiunii în împrejurări dramatice. Evident, Pinay așteaptă hotărîrea lui de Gaulle. Iar acesta ar dori să cunoască proiectele fostului premier, socotit un adversar redutabil (**Combat** afirmă că gaullismul a constatat brusc că primejdia nu vine nici de la dreapta și nici de la stînga, nici din față și nici din spate. Primejdia ar veni „de la înălțime". Antoine Pinay planează amenințător deasupra gaullismului — afirmă ziarul parizian). Unii observatori cred că Pinay ar evita o confruntare directă cu de Gaulle dar ar fi dispus să se întreacă cu Pompidou.

Eșecul „formulei Defferre" a complicat problemele opoziției. Căutările n-au luat sfîrșit. S.F.I.O. încearcă să grupeze anumite sectoare socialiste, excluzînd pe comuniști care insistă pentru un candidat unic al stîngii. Comitetul de conducere al S.F.I.O. se va întruni la 8 septembrie. Unele grupări politice amînă pentru octombrie hotărîrile lor. Comitetul național al M.R.P. se va reuni abia la 9 octombrie, iar radicalii par cei mai răbdători: ei au ales 22 octombrie pentru a-și clarifica pozițiile. Deci, aceeași tactică a amînărilor în speranța cîștigării de timp. Campania electorală rămîne într-o stare de paralizie provocată de posibilele surprize. Toamna pariziană poartă pecetea incertitudinilor. Singurul moment de înviorare îl va furniza la 26 septembrie alegerea noilor senatori. Prima rundă a evenimentului s-a consumat luni pe scară municipală.

Dacă liderii politici preferă expectativa, aflăm din **Le Figaro** că un onorabil director de școală dintr-o micuță comună din departamentul Seine et Marne, Jean Pignero, și-a anunțat intenția de a candida la postul de președinte. Domnul director (care a atins 57 de ani, vîrstă care presupune o doză de înțelepciune) și-a înfățișat programul grație căruia visează să ajungă la Elysée: respectul față de... natură și adoptarea unei... limbi internaționale. Probabil, prietenii săi de la cafeneaua satului i-au promis voturile lor...

EUGENIU OBREA

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".